Annus III. - Vol. III. Die 16 Ianuarii 1911. Num. 1.

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

I. *Acta Pii PP. X:* Litterae Apostolicae, pag. 5; Epistolae, pag. 16. — II. *S. C. S. Officii:* Decretum de absolutione Tertiariorum, pag. 22; Decretum de metallico numismate sacris scapularibus sufficiendo, pag. 22; Declarationes ad idem decretum, pag. 24. — III. *S. C. Consistorialis:* Declarationes circa iusiurandum a Motu-Proprio « Sacrorum Antistitum » praescriptum, pag. 25; Nominationes Episcoporum, pag. 25; Erectiones Dioecesum, pag. 26. — IV. *S. C. de Sacramentis: Mohilovien.* Praesumptae mortis coniugis, pag. 26. — V. *S. C. de Religiosis:* Decretum quoad Laicos Ordinum Religiosorum, pag. 29; Decretum de Religiosis, servitio militari adscriptis, pag. 37. — VI. *S. C. de Progaganda Fide:* Nominationes Episcoporum et Praefectorum Apostolicorum, pag. 40. — VII. *S. C. Indicis:* Decretum quo quaedam prohibentur opera, pag. 41. — VIII. *S. C. Rituum:* Super Missa in anniversario electionis seu promotionis Episcopi in dioecesi ad Archiepiscopatum evecta, pag. 42. — IX. *S. R. Rota:* Pars dispositiva sententiarum quarumdam, pag. 44; Citatio edictalis, pag. 46. — X. *Commissio de Re Biblica:* Ratio periclitandae doctrinae candidatorum ad gradus academicos in S. Scriptura, pag. 47.

Diarium Romanae Curiae: Congregazione ordinaria e antipreparatoria, nomine, onorificenze, necrologio, pag. 50-52.

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

MDCCCCXI.

Directio: Palazzo della Cancelleria. — Roma.
Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana. — Roma.

Pretium annuae subnotationis.
Pro Italia, L. **12.** — Extra Italiam, L. **15.**
Unius fasciculi, L. **1.**

« *Bis* fere *in mense* (Commentarium) *prodibit, ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* ». (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

ACTA PII PP. X

Litterae Apostolicae.

PAG.

I. *Cum omnia.* - Singularia privilegia atque indulgentiae pro Archisodalitate ab adoratione nocturna occasione primi centenarii ab erectione. - *11 novembris 1910* 5

II. *Grati sunt Nobis.* - Facultates atque indulgentiae pro Missionibus a Fratribus O. M. S. Francisci in America Latina habendis. - *11 novembris 1910.* 7

III. *Sacras Aedes.* - Electio in ecclesiam archipresbyteralem. - *19 novembris 1910* 9

IV. *Templa Dei.* - Templum S. Trophimenae V. et M. in Urbe Minori ad dignitatem Basilicae Minoris evehitur. - *29 novembris 1910.* 10

Epistolae.

I. *Plurimum.* - Ad Iosephum M. Card. Martin de Herrera y de la Iglesia, Archiepiscopum Compostellanum, ob litteras obsequii devotionisque plenas Beatissimo Patri exhibitas. - *20 octobris 1910.* 11

II. *Pergratum quidem.* - Ad R. P. Franciscum de Bettinger, Archiepiscopum Monacensem ac Frisingensem ceterosque Bavariae Archiepiscopum et Episcopos ob filiale venerationis obsequium ab iisdem episcopalem coetum inituris Beatissimo Patri per litteras exhibitum. - *25 octobris 1910* 12

III. *Medias inter acerbitates.* - Ad R. P. D. Eduardum Pulciano Genuensium Archiepiscopum, ceterosque Liguriae Episcopos, ob venerationis obsequium occasione annui episcopalis conventus Beatissimo Patri per litteras oblatum. - *26 octobris 1910* 13

IV. *Canadensium Catholicorum.* - Ad R. P. D. Paulum Bruchesi, Archiepiscopum Marianopolitanum, ob Canadensium catholicorum conventum eucharisticum Marianopoli nuper habitum. - *3 novembris 1910* 13

V. *Quam nuperrimis.* - Ad R. P. Felicem Augustum Béguinot, Episcopum Nemausensem, Uticensem et Alesiensem, quinquaginta Sacerdotii annos explentem. - *4 novembris 1910* 15

VI. *Si summae diligentiae.* - Ad Antonium Card. Fischer Coloniensium Archiepiscopum, ob eucharisticum convivium a fidelibus coloniensibus solemniter celebratum. - *9 novembris 1910* 15

VII. *Qua vos ratione.* - Ad Archiepiscopum et Episcopos Provinciae Rothomagensis. - *14 novembris 1910.* 16

VIII. *Inter catholicos.* - Ad Comitem Gulielmum De Hoensbroech equitem maiorem honorarium Melitensem, praesidem Sodalitatis equitum per Provinciam Rhenanam et Vestphaliam. - *15 novembris 1910.* 17

IX. *Ad agenda.* - Ad R. P. D. Alfredum Episcopum titularem Arcensem, Administratorem Apostolicum Dioecesis Lucanensis. - *28 novembris 1910* 17

X. *Quae tuo nomine.* - Ad Antonium Card. Fischer Archiepiscopum Coloniensem. - *31 decembris 1910.* 18

XI. *Quas vos.* - Ad Antonium Iosephum Card. Gruscha Archiepiscopum Viennensem et ad coeteros Archiep. et Episc. ditionis Austriacae. - *7 ianuarii 1911* 20

XII. *Non mediocri.* - Ad Anselmum, Archiepiscopum Acherontinum et Materanensem. - *7 ianuarii 1911* 21

ACTA
APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ANNUS III. - VOLUMEN III.

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

MDCCCCXI

Annus III. - Vol. III. Die 16 Ianuarii 1911. Num. 1.

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. X

LITTERAE APOSTOLICAE

I.

SINGULARIA PRIVILEGIA ATQUE INDULGENTIAE PRO ARCHISODALITATE AB ADORATIONE NOCTURNA, OCCASIONE PRIMI CENTENARII AB ERECTIONE.

PIUS PP. X

Ad futuram rei memoriam. — Cum omnia in Christo Nobis instaurare cupientibus antiquius nihil magis sit quam ut Christiani populi erga Divini Amoris Mysterium pietas, hoc potissimum tam gravi Ecclesiae tempore excitetur atque amplificetur, pias fidelium societates ad hunc frugiferum finem institutas tum debito laudis praeconio prosequi, tum singularibus gratiis locupletare, libenti quidem gratoque animo satagimus. Nobiles hos inter coetus, quorum socii religionis tuendae spiritu ducti, ante Sanctissimam Eucharistiam publicae adorationi propositam convenire pie solent, coelestem opem supplices impetraturi, principem procul dubio locum obtinet Archiconfraternitam ab Adoratione nocturna Sanctissimi Sacratissimi in forma Quadraginta Horarum expositi, quae in hac Alma Urbe floret. Hoc anno agit eadem Archisodalitas a primaeva erectione centesimum, nam quum Decessor Noster Pius PP. VII recolendae memoriae in potentis Napoleonis captivitate maneret, hac in Alma Urbe fideles quidam religione insignes, ut Ecclesiae patriaeque res in ancipiti periculo positas Misericordiae Divinae commendarent, hoc singularis pietatis opus instituendum curaverunt. Nocte, quae vigesimum mensis Novembris diem praecessit anno MDCCCX in Basilica S. Mariae in Via Lata auctoribus, atque auspicibus duobus sanctae vitae sacerdotibus et duobus piissimis patriciis viris, prima peracta est adorationis vigilia ante Sacramentum Augustum in Quadra-

ginta Horarum forma propositum. Opus vero canonice erectum post auspicatum ipsius Decessoris nostri reditum, ad nostra usque tempora viget uberesque in Dominico agro fructus assequitur. Nunc autem cum coetus moderatorum ipsius Archisodalitatis occasione huius primi saecularis Iubilaei eo ipso in templo, quo prior vigilia celebrata fuit, idest in Basilica S. Mariae in Via Lata, solemnem generalem vigiliam indixerit, habendam nocte, quae praecedet vigesimum vertentis Novembris mensis diem, quumque eiusdem coetus nomine, dilectus filius Vincentius Bugarini, Apostolicus Protonotarius, Camerae nostrae Apostolicae Clericus et memoratae Archiconfraternitatis ab Adoratione nocturna praeses, Nos humiliter flagitaverit, ut solemnem super enunciatam generalem vigiliam singularibus quibusdam gratiis atque indulgentiis de Apostolica benignitate cohonestare dignemur, Nos piis his votis annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint omnes et singulos frugiferam hanc in Archiconfraternitatem adlectos fideles, peculiari Pontificiae voluntatis significatione prosequi volentes, de Omnipotentis Dei misericordia et BB. Petri et Pauli Apostorum Eius auctoritate confisi, per praesentes concedimus, ut, hoc anno, media nocte vigesimum vertentis mensis Novembris diem praecedente, in Basilica ad S. Mariae in Via Lata huius Urbis solemne Sacrum litari rite queat simulque largimur ut intra actionem ipsius Sacri adstantes omnes, etiam Archiconfraternitati non inscripti, ad Sacram Synaxim accedere licite valeant. Omnibus autem sacrae vigiliae adstantibus, qui vel media ea nocte, vel mane praecedentis diei Novembris decimi noni admissorum confessione rite prius expiati ad Eucharisticas dapes accesserint, et pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, peccatorum conversione ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam defunctis quoque applicabilem, peccatorum omnium indulgentiam et absolutionem misericorditer in Domino tribuimus. Concedimus insuper ut inscripti eidem Archisodalitati fideles, qui noctis illius vigiliae intersint, etiamsi ipsa durante vigilia haud servetur consuetus precum ordo, nihilominus omnes indulgentias et spirituales gratias adipisci valeant, quibus ex Apostolicae Sedis liberalitate eadem Archiconfraternitas pollet. Tandem quum hoc similiter Novembri mense solemnia funebria iusta persolvantur, pro omnibus eiusdem Archisodalitatis vita mortali functis fratribus et sororibus edicimus, ut fideles omnes, qui admissorum confessione pariter expiati atque Angelorum pane refecti, huic officio intersint, necnon preces uti superius diximus fundant, plenaria indulgentia potiri valeant, qua ipsis liceat, si malint, defunctorum labes poenasque in forma Ecclesiae solita piare.

Praesentibus hoc anno dumtaxat valituris. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Nos vero bonorum omnium auctorem Deum impense precamur, ut opus tam pium propitius fortunet, et Archisodalitatis ipsius decus adaugeat. Praesidi demum, moderatoribus sociisque universis coelestium munerum auspicem, Nostraeque voluntatis pignus Apostolicam Benedictionem peramanter in Domino impertimur. Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die XI Novembris MCMX Pontificatus Nostri anno octavo.

R. Card. Merry del Val,
a Secretis Status.

L. ✠ S.

II.

FACULTATES ATQUE INDULGENTIAE PRO MISSIONIBUS A FRATRIBUS O. M. S. FRANCISCI IN AMERICA LATINA HABENDIS.

PIUS PP. X.

Universis Christifidelibus praesentes Litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem. — Grati sunt Nobis exantlati a religiosis viris labores, ut Christifidelium numero feliciter aucto, catholica fides simul cum bonis moribus in longinquas praesertim regiones propagetur. Cum vero comperta habeamus studium et curam, quibus Fratres Ordinis Minorum S. Francisci in suis regularibus Americae Latinae provinciis divini verbi preconium agunt, Sacras conficiunt Expeditiones ac Spiritualibus Exercitationibus operantur, preces dilecti filii Bonaventurae Marrani, supremi eiusdem Ordinis Procuratoris, benigne excepimus, ac privilegia iam iis ab hac Apostolica Sede concessa, praesentium tenore libenti quidem animo renovamus. Quare de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli App. eius auctoritate confisi, omnibus ac singulis utriusque sexus fidelibus, qui tribus saltem concionibus Missionum, quas Fratres Ordinis Minorum in suis regularibus Americae Latinae provinciis celebrabunt, adstiterint, atque uno ex his diebus, ad cuiusque arbitrium eligendo, vere poenitentes et confessi ac S. Communione refecti, Ecclesiam Parochialem loci, ubi Missiones habentur, devote visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, peccatorum conversione, ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Quam Plenariam indulgentiam alii quoque fideles lucrari poterunt, etsi proximis quindecim diebus post ipsas Missiones, quibus, ut

supra, interfuerint, ad finem adductas, admissa extra Paroeciam, ubi Missiones peraguntur, rite confiteantur seque Angelorum pane reficiant, dummodo vero suum quisque Curiale templum adeat, atque ibi, ut praefertur, preces Deo persolvat. Praedictis autem Fratribus facultatem Apostolica Auctoritate Nostra facimus, ut in postrema Missionum concione Benedictionem Apostolicam cum Cruce sub unico signo et cum plenaria adnexa indulgentia Christiano populo impertiri queant, ab ipsis Missionariis assequenda non minus quam a fidelibus, qui huic benedictioni praesentes, solitas impleverint conditiones; utque in fine earundem Missionum Commemorativas Cruces erigere, eisque cum Plenaria Indulgentia benedicere possint, ab iis tantum fidelibus lucranda, qui vere pariter poenitentes et confessi ac caelesti pabulo recreati, Parochialem illius loci Ecclesiam, ubi huiusmodi Cruces erectae fuerint, vel ipso erectionis die, vel eius diei anniversario, vel etiam Dominica proxime insequente, atque insuper sive festis Inventionis et Exaltationis SSmae Crucis, sive Dominica immediate respective subsequente, a primis vesperis usque ad occasum solis dierum huiusmodi, singulis annis devote visitaverint, et ante dictas Cruces, ut supra dictum est, oraverint. Iis vero fidelibus, qui corde saltem contrito, ante praefatas Cruces salutationem Angelicam septies, vel in honorem Vulnerum D. N. I. C. Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam quinquies recitaverint, trecentos dies de iniunctis eis seu alias quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiae consueta relaxamus. Quas omnes et singulas indulgentias, peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes etiam animabus Christifidelium quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari posse indulgemus. Pari autem Auctoritate Nostra concedimus, ut Sacerdotes Missionarii ex eodem Ordine Minorum, Cruces, Crucifixos, Sacra numismata, coronas precatorias ac parvas metallicas statuas D. N. I. C., B. M. V. et Sanctorum omnium cum applicatione Indulgentiarum, quae in elencho edito typis S. Congregationis de Propaganda Fide, die 28 Augusti 1903 continentur, et quod ad coronas precatorias, non exclusis Indulgentiis a S. Birgitta nuncupatis, in forma Ecclesiae consueta vel privatim vel publice benedicere possint ac valeant. Denique potestatem tribuimus, cuius vi eisdem Fratribus liceat non modo quatuor scapularia, nempe SSmae Trinitatis, Passionis D. N. I. C. Immaculatae Deiparae Conceptionis, ac B. M. V. Perdolentis unico funiculo coniuncta, dummodo sint confecta ad normam ab hac S. Sede probatam, sub unica formula benedicere, eaque cum applicatione indulgentiarum, quae respectivis scapularibus sunt adnexa, fidelibus imponere, sed alia etiam scapularia item benedicere, pariter-

que fidelibus imponere, et quum ob Christianae plebis celebritatem et sacerdotum penuriam praecipuis anni sollemnitatibus omnia ad normam expleri non queant, eadem Auctoritate Nostra largimur, ut praedicti fideles, quibus scapularia sunt imposita, in respectivam Confraternitatem aggregentur, etiamsi eorum nomina in catalogum non referantur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Praesentibus ad quinquennium tantum valituris. Volumus autem, ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XI Novembris MCMX, Pontificatus Nostri anno octavo.

R. CARD. MERRY DEL VAL,
a Secretis Status.

L. ✠ S.

III.

ELECTIO IN ECCLESIAM ARCHIPRESBYTERALEM.

PIUS PP. X

Ad perpetuam rei memoriam. — Sacras Aedes, quae non minus vetustate, quam eximia fidelium religione praestent, perhonorificis titulis ac privilegiis de more institutoque Romanorum Pontificum augere libentissime solemus. Quo consilio adducti, Parochiale templum in honorem S. Laurentii Martyris ibi loci erectum, qui vulgo « Buia » nuncupatur, atque intra fines Archidioeceseos Utinen. extat, ad maiorem dignitatis gradum evehendum facile censuimus. Constat enim illud antiquissimo tempore conditum, atque haud parvam fidelium multitudinem, vastam regionem incolentium, complexum, sive Rectorum studio pietatis provehendae, sive Sacrarum functionum frequentia ac splendore semper celebratum merito fuisse. Et quum, ut spirituali Christianae plebis bono satius prospiceretur, ab hac Parochiali Ecclesia aliquis tractus sit subinde seiunctus, utque in Paroeciam sui iuris institutus, rationi consentaneum existimamus, eidem Ecclesiae Matri, unde tamquam a frugifera arbore quinque iam aliae Curiae provenerunt, praeeminentiae honores impertire. Quare vota ac suffragia tum hodierni eiusdem Ecclesiae Parochi, tum populi ipsi concrediti, quae omnia Utinensis Curia comprobavit, benigne excipientes, Parochialem Ecclesiam S. Laurentio Martyri dicatam, atque in oppido, cui vulgo nomen « Buia » intra limites Archidioe-

cesis Utinensis positam, in Archipresbyteralem Apostolica Auctoritate Nostra, praesentium tenore, cum omnibus et singulis privilegiis, honoribus, praerogativis, indultis erigimus et constituimus. Pari autem Auctoritate Nostra largimur, ut praedictae Ecclesiae Parochus, pro tempore, Archipresbyteri titulo, durante tantum munere, gaudere licite queat, eumque ad hoc facultatibus necessariis atque opportunis, his item Litteris donamus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Praesentibus perpetuo valituris. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas et efficaces semper existere et fore suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque illis ad quos spectat vel spectare poterit in omnibus et per omnia plenissime suffragari: sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios seu delegatos iudicari et definiri debere, atque irritum esse et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIX Novembris MDCCCCX, Pontificatus Nostri anno octavo.

L. ✠ S.

R. CARD. MERRY DEL VAL,
a Secretis Status.

IV.

TEMPLUM S. TROPHIMENAE V. ET M. IN URBE MINORI AD DIGNITATEM BASILICAE MINORIS EVEHITUR.

PIUS PP. X

Ad perpetuam rei memoriam. -- Templa Dei vetustate veneranda et monumentorum splendore conspicua, de more Romanorum Pontificum Nostrorum Praedecessorum, peculiaribus pro re et tempore titulis exornare atque augere solemus. Horum in numerum referendum est quod in Urbe, quam vocant Minori, intra fines Amalphitanae Archidioecesis extat, sacrum Trophimenae Virginis et Martyris, praecipuae apud Deum civitatis Patronae. Etenim aedes illa, olim Ecclesia Cathedralis, superiore saeculo instaurata, quum non modo amplitudine, sed etiam omnigenae artis operibus, praesertim depictis tabulis, praestet, tum vero multo illustrior apparet quod ipsius Patronae Virginis et Martyris venerandae exuviae, magnifico hypogaeo reconditae, in ea religiosissime asservantur et magno iam diu pietatis studio coluntur. Aliorum Coelicolum reliquiis, quarum nonnullae insignes, ac divite supellectile abundat: privilegiis insuper sacrisque Indulgentiis ab Apostolica Sede est ditata. Neque minus ecclesiasticis officiis enitet, siquidem inibi et Capi-

tulum, quinque Dignitatibus ac decem Patribus Canonicis constans, aliique e Clero divinis muniis naviter vacant. Iamvero, cum Clerus et Populus, praeeunte Capitulo, a Nobis enixis precibus flagitaverint ut Templum ipsum Basilicam minorem renuntiare dignaremur, Nos, praeclara illius ornamenta reputantes, votis his, amplissima Archiepiscopi Amalphitani commendatione suffultis, annuendum propensa voluntate censuimus. Quare, Apostolica Nostra Auctoritate, harum litterarum vi perantiquum et nobile Templum, sub titulo Sanctae Trophimenae, Virginis et Martyris, in Urbe Minori Deo dicatum, ad Basilicae Minoris dignitatem evehimus, illique privilegia omnia attribuimus, quae Minoribus almae huius Urbis Nostrae Basilicis competunt; decernentes praesentes Nostras litteras firmas, validas et efficaces semper existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat et in posterum spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari: sicque in praemissis per quoscumque Iudices ordinarios et delegatos iudicari ac definiri debere, atque irritum esse et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari: non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, ceterisque omnibus in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXIX Novembris MDCCCCX, Pontificatus Nostri anno octavo.

R. CARD. MERRY DEL VAL,
a Secretis Status.

L. ✠ S.

EPISTOLAE.

I.

AD IOSEPHUM M. CARD. MARTIN DE HERRERA Y DE LA IGLESIA, ARCHIEPISCOPUM COMPOSTELLANUM, OB LITTERAS OBSEQUII DEVOTIONISQUE PLENAS BEATISSIMO PATRI EXHIBITAS.

Dilecte Fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Plurimum, uti par est, te Sedis Apostolicae auctoritati ac magisterio tribuere vel ex litteris intelleximus, quas nuper ad Nos dedisti. Recensebas quippe in eis ac celebrando recolebas quae postremis hisce temporibus edidimus documenta cum ad tuendam catholicae fidei integritatem, tum etiam ad christianam morum disciplinam provehendam firmandam. Id certo in gerendo Pontificatu maximo ad hunc diem pro viribus studuisse

videmur, fidei pietatisque popularis excitato studio, redintegrari late in civitatibus christianam indolem, christianaque instituta omnia ita florere, ut ad renovandos ad sanctitatem animos - qua sane re nostra tanto opere indiget aetas - quam maxime conferant. Et utinam omnes quotquot sunt, qui catholicis accensentur, pronis auribus verba Nostra excipiant: optimis dignae Ecclesiae temporibus virtutes revirescent laudesque christianae. Tu interim, Dilecte Fili, curarum Nostrarum ac laborum consors, consilia coeptaque Nostra perge alacritate omni fovere, urgere. Certanti tibi bonum fidei certamen is aderit, qui te in hac perdifficili ac plena formidinis tempestate, posuit episcopum regere ecclesiam. Quod quidem ut felicius eveniat, auspicem divinorum munerum Nostraeque benevolentiae testem, apostolicam benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, tuoque Clero ac populo peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die xx mensis Octobris MCMX, Pontificatus Nostri anno octavo.

PIUS PP. X.

II.

AD R. P. D. FRANCISCUM DE BETTINGER, ARCHIEPISCOPUM MONACENSEM AC FRISINGENSEM CETEROSQUE BAVARIAE ARCHIEPISCOPUM ET EPISCOPOS, OB FILIALE VENERATIONIS OBSEQUIUM AB IISDEM EPISCOPALEM COETUM INITURIS BEATISSIMO PATRI PER LITTERAS EXHIBITUM.

Venerabiles Fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Pergratum quidem Nobis medias inter aegritudines solatium litterae praebuerunt quas nuper dedistis. Coetum quippe, ut assoletis, inituri iis decernendis quae Ecclesiis vestris forent magis profutura, vestrum duxistis rei perficiendae initium a Nobis sumere, observantiae significatione praecipua quadam laude digna. Quin etiam placuit et vota suscipere quibus opportuna Nobis auxilia ab Eo peteretis pro quo legatione, licet immeriti, fungimur. Officium amavimus utrumque: quum alterum vestram in aperto ponat cum Apostolica Sede necessitudinem, exornet alterum vestram in Nos pietatem. Utraque sane optatissima Nobis. Tempora enim nacti Ecclesiae nimium infensa, sentimus plane atque intelligimus quantum et divina ope et arctissima cum venerabilibus fratribus coniunctione indigeamus. Id plane est causae cur officiis vestris officia Nostra cumulatiora respondeant. Quare et Nos coelestia munera vobis a Deo suppliciter contendimus. Quo vero obsecrationes Nostrae uberiores impetrent gratias, Caroli Borromei, quem iugi colitis memo-

ria, deprecatione libenter adhibemus. Interim benevolentiae Nostrae testem vobis, Venerabiles Fratres, et cuiusque vestrum Clero populoque apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XXV mensis Octobris MCMX, Pontificatus Nostri anno octavo.

PIUS PP. X.

III.

AD R. P. D. EDUARDUM PULCIANO GENUENSIUM ARCHIEPISCOPUM, CETEROSQUE LIGURIAE EPISCOPOS, OB VENERATIONIS OBSEQUIUM OCCASIONE ANNUI EPISCOPALIS CONVENTUS BEATISSIMO PATRI PER LITTERAS OBLATUM.

Venerabiles Fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Medias inter acerbitates quibus undique urgemur ac premimur, solatium attulerunt, sane haud leve, litterae, quas pietatis vestrae nuncias ad Nos misistis, priusquam coetum dimitteretis ad quem quotannis pastoralis vos cogit sollicitudo. Laeta vero in iis, tristia Nobiscum communicantes, ut fratres addecet qui fratrem alloquuntur, non optimum reticuistis iudicium quod de iis facitis quae novissima hac tempestate duximus decernenda ad fidei depositum integrum custodiendum et ad catholicam firmius muniendam disciplinam: neque iniurias silentio praeteriistis quae, non multis ante diebus in Nos inque ipsam catholicae Ecclesiae verendam maiestatem, palam, heic Romae, immissae sunt ac procaciter. Pietatem vestram, quam perspectam nullo non tempore habuimus, novo libuit experiri testatam argumento, eamque vobiscum gratulamur. Avet vero animus ut firmetur et augeatur in dies: idque apostolica praestet benedictio, quam coelestium auspicem gratiarum, vobis, Venerabiles Fratres, et uniuscuiusque vestrum Clero populoque peramanter impertimus.

Datum Romae apud S Petrum, die XXVI mensis Octobris MCMX, Pontificatus Nostri anno octavo.

PIUS PP. X.

IV.

AD R. P. D. PAULUM BRUCHESI, ARCHIEPISCOPUM MARIANOPOLITANUM, OB CANADENSIUM CATHOLICORUM CONVENTUM EUCHARISTICUM MARIANOPOLI NUPER HABITUM.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Canadensium Catholicorum conventum ad cultum Sacrosanctae Eucharistiae provehendum haud ita pridem Marianopoli habitum, tua tuorumque pro-

videntia ita perfectum fuisse laetamur, ut tibi, Venerabilis Frater, atque illis voluntate omni gratulemur. Mirandum sane fidei pietatisque popularis spectaculum per eos dies licuit istic intueri: idemque eo christiano sensu, ea animorum concordia ac propensione editum, ut magnum religioni publicae theatrum moenia praebuisse visa sint urbis maxima popularium atque advenarum crebritate negotiorumque mole aestuantis. Memoria vix excident unquam quae tunc temporis publica ad Nos fama pertulit: peregrinorum dicimus frequentiam: supplicantium multitudinem instructo agmine prodeuntem: sacras aedes locaque urbis celebriora divinis laudibus personantia: Purpuratos Patres, Sacrorum Antistites bene multos, innumeros Sacerdotes, viros denique ac mulieres ad plura centena millia, ex omni fere terra accitos, insigni pompa ac solemni ritu, Dominicum Corpus per vias perque fora, venerabunda multitudine refertissima, transvehuntes concelebrantes.

Laetabilia ista quidem ac plena solatii; sed laetabiliora etiam quum hae praeclarae externi cultus significationes fiant *in ostensione spiritus ac virtutis;* ita sane ut a solidis interioris christianae vitae incrementis et ab aeternae salutis fructibus minime sejungantur. Hanc quippe laudem a catholicis congressionibus deesse minime fas est: addimus primam esse oportere ac potissimam, ut *oris confessio fiat ad salutem.* At vero ne huiusmodi quidem ornamentum in Marianopolitano conventu defuisse accepimus. Innumeri quippe fuerunt qui Angelorum pane refecti ac Christo coagmentati eucharistica frui vita, eo tempore, valuerunt, divinae participes consortesque naturae. Et id etiam tuae tribuendum navitati quod non instanti solum tempori inservieris, sed ea etiam cura complexus fueris quae alendae fidelium pietati forent in posterum profutura. Huc enim, sapienti consilio pertinuerunt quae delecti quique tum e clericis tum e laicis viri consilia habuere frequentia, Episcoporum ductu atque auspicio: media scilicet excogitare ac stabili ratione providere quibus excitata in Eucharisticum Sacramentum studia neudquaquam fugacia labantur, sed mansura consistant. Optima haec sane atque apprime digna quae in catholicis coetibus ab Episcopis praecipua quadam cura excolantur.

Haec omnia quae iam pridem commentaria ad Nos ex longinqua detulerant America, quaeque litteris primum, et postea, coram referens, verbo tenus exornavit qui nomine et auctoritate Nostra conventui praefuit, Venerabilis Frater Noster Vincentius Vannutelli, Praenestinorum Episcopus, libet modo ex litteris quas ad Nos dedisti iterum accipere, iterumque laetari. Spem bonam fovemus fore ut ex celebratis sollemnibus Canadensis Ecclesia haud exiguum capiat incrementum. Hoc sane

votorum Nostrorum est maximum; illudque divinae benignitati tuaeque navitati vehementer commendamus. Tibi demum, Venerabilis Frater, tuae Dioecesis Clero populoque, nec non iis omnibus qui Marianopolitano conventui interfuerunt, auspicem divinorum munerum Nostraeque testem benevolentiae apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die III mensis Novembris, anno MDCCCCX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. X.

V.

AD R. P. D. FELICEM AUGUSTUM BÉGUINOT, EPISCOPUM NEMAUSENSEM, UTICENSEM ET ALESIENSEM, QUINQUAGINTA SACERDOTII ANNOS EXPLENTEM.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Quam nuperrimis litteris nuntiasti adventantem diem a suscepto Sacerdotio tuo quinquagies anniversariam, profecto haud patitur pietas in te Nostra tacitam tibi effluere ac pene umbratilem. Non enim domestica fratris gaudia adeo sunt huius unice propria, ut nullatenus sint fratri communia. Si enim amicis omnia communia, quid fratribus? Habeas igitur et Nos tuae socios laetitiae: habeas et Nostra faustitatis vota, propensissima edita voluntate. Gaudii tandem cumulum afferat apostolica benedictio quam, benevolentiae Nostrae testem ac munerum coelestium conciliatricem, tibi, Venerabilis Frater, Clero populoque tecum una laetanti peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die IV mensis Novembris MCMX, Pontificatus Nostri anno octavo.

PIUS PP. X.

VI.

AD ANTONIUM CARD. FISCHER COLONIENSIUM ARCHIEPISCOPUM, OB EUCHARISTICUM CONVIVIUM A FIDELIBUS COLONIENSIBUS SOLEMNITER CELEBRATUM.

Dilecte Fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Si summae diligentiae, qua tu pastorale munus administras, itemque singularis obsequii, quo catholici homines ex Archidioecesi Coloniensi studiis curisque tuis respondent, alia Nobis argumenta non suppeterent, sup-

petunt autem et plurima et illustria, satis superque utrumque demonstrarent illa egregie facta, quae Nos nuper coram edocuisti. In his illud praesertim iucundum accidit, quod altero die Dominico mensis Octobris frequentes, aeque urbium incolae et vicani, Eucharisticum convivium tui celebrarunt in gratiam Nostri, rem catholicam tantopere iactatam Deo commendantes: quod quidem officium alio, nec minus commemorabili, cumularunt, cum ad sublevandas Ecclesiae angustias copiam stipis inusitata largitate contulerunt. Nec mediocri Nobis solatio fuit, quod addidisti, catholicos istos omnium ordinum de iis contumeliis, quas qui principem magistratum huius almae Urbis obtinet, in Nos Ecclesiamque iecerat, solemnibus ob eam rem indictis conventibus, gravissime conquestos esse. Haec itaque tuorum testimonia praeclarae erga Nos pietatis atque fidei dant Nobis causam gratulandi tibi, qui tam uberes de tuis laboribus fructus capis. Id autem cum facimus, simul tibi mandamus ut omnibus, qui de Nobis istic pie promeriti sunt, gratias diligenter agas, Nostro nomine; praetereaque significes Nos obsecratione supplici a Deo contendere, ut eorum merita magnis in hac et in sempiterna vita praemiis remuneretur. Quorum auspicem eandemque peculiaris benevolentiae Nostrae testem, apostolicam benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, et Clero populoque tuo amantissime impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die IX mensis Novembris MDCCCCX, Pontificatus Nostri anno octavo.

PIUS PP. X.

VII.

VENERABILIBUS FRATRIBUS FRIDERICO ARCHIEPISCOPO ET EPISCOPIS PROVINCIAE ROTHOMAGENSIS.

Venerabiles Frates, salutem et apostolicam benedictionem. — Qua vos ratione cogitatis uti in admittendis posthac pueris ad Convivium Eucharisticum, eam, a vobis cum luculenta obsequii studiique significatione ad Nos delatam, equidem libenter cognovimus. Patet enim in hoc vos id agere, ut et praescriptionibus Decreti Nostri *Quam singulari* religiose apud vos satisfiat, et dioecesium vestrarum instituta, quantum potest, conserventur. Utrumque autem propositum commode hoc pacto effici posse, videtur. Quare eiusmodi Nos rationem comprobamus: eamdem vos ab omnibus, quorum interesse debet, diligenter servandam curabitis. Auspicem interea divinorum munerum, quae inde

licet vestris gregibus exspectare uberrima, apostolicam benedictionem vobis, Venerabiles Frates, et Clero populoque vestro amantissime impertimus.

Datum Romae, apud S. Petrum, die XIV mensis Novembris MCMX, Pontificatus Nostri anno octavo.

PIUS PP. X.

VIII.

DILECTO FILIO, NOBILI VIRO COMITI GULIELMO DE HOENSBROECH, EQUITI MAIORI HONORARIO MELITENSI, PRAESIDI SODALITATIS EQUITUM PER PROVINCIAM RHENANAM ET VESTPHALIAM.

Dilecte fili, nobilis vir, salutem et apostolicam benedictionem. — Inter catholicos homines, qui hoc se nomine dignos in omni actione vitae praeclare probent - quorum quidem in istis regionibus magna, Dei munere, copia est - cum primis te ceterosque equites splendidissimi Ordinis tui numerari cognovimus. Etenim de alacritate praesertim ac studio vestro, quo religionis et beneficientiae christianae instituta promovetis, laetabilia Nobis afferuntur multa, item de constantia et fide, qua Sedis Apostolicae et auctoritatem sequimini et iura defenditis. Quare vobis plurimum gratulamur, summamque paternae benevolentiae caritatem pollicemur. Vos vero pergite tenere istam viam, quam insistitis, divina subnixi ope: cuius Nos auspicem, apostolicam benedictionem tibi, dilecte fili, nobilis vir, et sodalibus tuis peramanter impertimus.

Datum Romae, apud S. Petrum, die XV mensis Novembris MCMX, Pontificatus Nostri anno octavo.

PIUS PP. X.

IX.

VENERABILI FRATRI ALFREDO, EPISCOPO TIT. ARCENSI. ADMINISTRATORI APOSTOLICO DIOECESIS LUCANENSIS.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Ad agenda utiliter saecularia solemnia in honorem Caroli Borromaei, cui quidem maxime dandum est laudi, quod disciplinam sui Cleri optime constituerit, iure existimasti nihil a te posse aptius fieri, quam si prima Synodus dioecesis Lucanensis, eo velut duce et auspice, haberetur. Hanc autem feliciter celebratam cognovimus ex tuis et sacerdotum tuorum

communibus litteris, quae magnopere Nos, par uti fuit, delectarunt: plenae quippe vestri in Nos obsequii vestrique amoris erant. Nec vero dubitamus, pro opinione, quam habemus, diligentiae prudentiaeque tuae, quin sapienter in ista Synodo Lucanensis Ecclesiae temporibus consultum sit. Restat, ut Deus benignus prosperos det exitus vestris laboribus; id quod enixe ab eo rogamus, proptereaque tibi, Venerabilis Frater et sacerdotibus tuis itemque populo tuae curae concredito apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae, apud S. Petrum, die XXVIII mensis Novembris MCMX, Pontificatus Nostri anno octavo.

PIUS PP. X.

X.

DILECTO FILIO NOSTRO ANTONIO S. R. E. PRESB. CARD. FISCHER, ARCHIEPISCOPO COLONIENSI.

Dilecte Fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quae tuo nomine itemque Venerabilium Fratrum, Germaniae Episcoporum, qui tecum solemnem coetum Fuldae celebrarunt, perscribis ad Nos de rebus communiter consultis, ea Nos quidem summo opere delectant; praesertim cum sit perspicuum in consiliis vestris fraternam omnino dominatam esse caritatem, adeo ut opinionum varietas in disceptando consensum omnium in deliberando minime impediverit. Gaudemus etenim vos de re sociali diligenter cavisse, ut simultates contentionesque acerbae, quae inter duo foederatorum opificum genera intercedunt, e medio pellantur; ob eamque causam utrisque sodalitatibus certas quasdam in universum constituisse leges, quas sequi debeant, ut in sua quaeque regione pergant pro veris et dominorum et operariorum utilitatibus niti, idque cum religiosae civilisque rei emolumento. Gratum est etiam, quod significas, vos, Decreti Nostri *Quam singulari* exsequendi gratia, statuisse per communem epistolam docere populum et admonere quid generatim fieri oporteat, ut pueri quamprimum Mensam Eucharisticam participent. In quo velimus probe intelligant Christifideles non tam illud agi ut praecepto Romani Pontificis obtemperetur, quam ut eiusmodi officio satisfiat, quod ab ipsa Evangelii doctrina sponte nascitur, atque adeo ut vetus et perpetua Ecclesiae consuetudo, ubi intermissa est, ibi revocetur. — Quod attinet ad potestatem a Nobis factam Episcopis removendi loco Parochos, ratione oeconomica, non miramur, huic Decreto, quotquot ab eo sibi timent, repugnare, eosque fortasse ab ipsis

rerum publicarum gubernatoribus contendere, ut eiusdem Decreti vim et effectum impediant. Etsi autem usus potestatis huius omnem semper circumspectionem cautionemque desiderat, nolumus tamen, id prudentiae studium unquam abeat in sollicitudinem pusilli animi, ob quam Episcopus, rei difficultatibus, plus aequo, commotus, non audeat ad id devenire, quod magni ad salutem animarum interesse videt. Etenim in perfunctione officii, maxime quae ad divinam gloriam recta pertineat, nulla est defugienda dimicatio, imo animose nobis adeunda, quandoquidem Deus ipse dimicantibus adest *adiutor fortis*. — De detestandis autem *Modernistarum* erroribus ad praescriptam a Nobis formulam, Nos quidem, cum coram tecum egimus, benigna legis interpretatione usi, declaravimus, non adigi eo Motu-proprio ad iusiurandum sacerdotes, qui sacras disciplinas in Athenaeis civilibus profitentur. Verum, si qui ex his doctoribus publicis simul in ministerio sacerdotali ut concionatores aut confessarii versentur, aut sacrum beneficium obtineant, aut in curiis vel iudiciis ecclesiasticis aliquid muneris gerant, eos e communi iurisiurandi lege eximere, Nobis profecto non fuit in animo, nec est. Illi ipsi autem, quibus, utpote doctoribus publicis tantum, iurando abstinere licet, si prae se ferant hac se uti licentia libenter, nullam fortasse de suae doctrinae sanitate suspicionem afferent, at certe iudiciis hominum misere servire se ostendent, ignave reverentes istorum auctoritatem, qui non ex animi sententia sed ex odio catholicae professionis clamant personantque, hoc fidei sacramento dignitatem violari rationis humanae et progressionem studiorum cohiberi. Itaque in hoc genere, praeter eam, quam diximus, causam, remissioni dare locum non placet. Ceterum, hoc habemus persuasum, quibus iurisiurandi gratiam fecimus, eos ipsos in significationem virilis animi fore principes ad illud dandum, nec dubitaturos, si res tulerit, contumelias pati; siquidem facile sibi viderentur non digni magisterio christiano, si se puderet in ministris esse Domini Nostri Iesu Christi. — Quod autem ad populum tuum amantissimis verbis renuntiasti, quemadmodum a Nobis, nempe pro tuis magnis in Nos meritis, paulo ante exceptus esses, gratum est. Nam cum omnes qui suam pietatem Nobis probant, maximeque dilectos filios Nostros, Cardinales, et Venerabiles Fratres, Episcopos, qui regiminis Ecclesiae pondus Nobiscum sustinent, caros habeamus; tum nihil tam valde cupimus, quam ut Nostra erga eos caritas benevolentiae appareat. — Restat ut gratias tibi pro faustis omnibus agamus, quorum quidem referimus ex animo vicem; atque in auspicium caelestium, quae precamur, munerum tibi, dilecte fili Noster, ceteris omnibus Germaniae Episcopis, in primisque Cardinali Episcopo Vratis-

laviensi, et Clero populoque vestro apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XXXI mensis Decembris MCMX, Pontificatus Nostri anno octavo.

PIUS PP. X.

XI.

DILECTO FILIO NOSTRO, ANTONIO IOSEPHO S. R. E. PRESB. CARD. GRUSCHA, ARCHIEPISCOPO VIENNENSI ET VENERABILIBUS FRATRIBUS, CETERIS ARCHIEPISCOPIS ET EPISCOPIS DITIONIS AUSTRIACAE.

Dilecte Fili Noster, Venerabiles Fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Quas vos haud ita pridem, cum solemne consilium de communibus vestris rebus Vindobonae haberetis, misistis ad Nos plenas amoris et officii litteras, iis Nos magna cum voluptate perlectis, facere non possumus, quin vobis et agamus ingentes gratias, et vehementer gratulemur. Etenim in his temporum acerbitatibus, quae domi forisque tantas Nobis curas et molestias exhibent, omnino labori et aegritudini succumbendum Nobis foret, nisi divinus Auctor et Conservator Ecclesiae infirmitatem Nostram praesenti ope sustentaret. Sed, praeter Dei benignitatem, maxime Nos recreat et reficit studium sacrorum Antistitum, qui voluntatis necessitudine, non solum dignitatis, Nobiscum cohaereant, suaque navitate et industria onus Apostolatus aliqua ex parte Nobis allevent. Hoc nempe numero vos esse, probe iam scimus: verumtamen praeclara illa vel significatio vestrae erga Nos pietatis, vel professio intimae cum Apostolica Sede vestrum coniunctionis vel declaratio obsequii et fidei, qua praeceptis optatisque Romani Pontificis obtemperare studetis, opportuno Nobis, nec mediocri, solatio fuit; et ob eam rem Nostra vobis gratia debetur. Illud autem causae est, cur vobis gratulemur, quod e coetu Vindobonensi ad explenda boni Pastoris officia atque partes maiorem videmini sumpsisse alacritatem, et praecipue in illa incubuisse, quae hodie vestram diligentiam in primis requirunt. Nam quod in Nostra ponitis laude, quidquid ad hanc diem in utilitatem Ecclesiae gessimus, quodque praesertim ea miramini et effertis, quae Nos de cohibenda peste *Modernismi*, de augenda auctoritate Episcopi in ordinatione paroeciarum, de communicatione Corporis Christi maturanda pueris constituimus, vos quidem pie humaneque facitis; nihil enim Nos aliud egimus, ac Nostrum officium munusque postulabat: sed tamen intelligimus omnem vos daturos esse operam, ut quae universis Episcopis prae-

scripta sunt, ea vos, pro virili parte, accuratissime exsequamini. Ceterum non eget hortationis Nostrae quasi stimulo vestra virtus: satis ardorem vestrum elaborandi pro Ecclesia excitat atque acuit ipsa, quae ingravescit contra Ecclesiam conspiratio improborum; hinc est, quod convicia nuper facta adversus Romanum Pontificatum, et contumelias recentius maiestati Religionis in hac alma Urbe impositas tam vos indigne tulistis tamque graviter conquerimini. Itaque, ut rogatis, divinae gratiae munera, quibus labos vester adiuvetur et fructuosus fiat, precamur, effuse in vos de caelo defluant, eorumque auspicem, vobis, dilecte Fili Noster et Venerabiles Fratres, Cleroque et populo vestro apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae, apud S. Petrum, die VII mensis Ianuarii anno MCMXI, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. X.

XII.

VENERABILI FRATRI ANSELMO, ARCHIEPISCOPO ACHERONTINO ET MATERANENSI.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Non mediocri Nos affecit gaudio communis epistola, quam tu, Venerabilis Frater, cum utriusque tuae dioecesis clero, Spiritualibus Exercitiis de more peractis, testem apud Nos esse vestrae in Nos pietatis vestraeque erga Apostolicam Sedem fidei voluistis: sed praecipue proposita placuerunt, quae professi estis ideo a vobis inita, ut sanctarum commentationum fructus vobis constaret. Et recte quidem existimatis non posse vos melius tum vestrae saluti tum aliorum consulere, quam si et talem suscipiatis rationem vitae, qualem in Nostra ad Clerum *Exhortatione* proposuimus, et populum in doctrina christiana diligenter instruatis. Idcirco enim divinae religionis plerumque vel contemnuntur dogmata vel neglinguntur praecepta, quia vulgo ignorantur. Praeterea, etsi habebamus certum vos magisterio Ecclesiae auctoritatique Romani Pontificis esse, ut oportet, obedientes atque ab omni Modernistarum errore et insania longe alienos, tamen id vos solemni pollicitatione confirmasse, gratum Nobis est. Gratias autem vobis agimus, quod paupertati Sedis Apostolicae pro facultate subvenistis: rogamusque Deum ut ipse hoc vestrum in Nos meritum abunde remuneretur. Quare auspicem divinorum mune-

rum, apostolicam benedictionem vobis omnibus, Venerabilis Frater et dilecti filii, amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die VII mensis Ianuarii anno MCMXI, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. X.

S. CONGREGATIO S. OFFICII

(SECTIO DE INDULGENTIIS)

I.

DE ABSOLUTIONE SEU BENEDICTIONE PAPALI TERTIARIIS ACCIPIENDA.

DECRETUM

Die 15 Decembris 1910.

SSmus N. D. Pius divina Providentia PP. X, in Audientia R. P. D. Adsessori S. Officii impertita, preces a nonnullis Tertiariorum Sodalitatum Moderatoribus pluries porrecta, benigne excipiens, quo facilius Tertiarii ex utroque sexu, cuiuscumque Ordinis, iis non exceptis, qui vitam communem agunt, diebus statutis generalem Absolutionem seu Papalem Benedictionem recipere valeant, clementer indulsit, ut, quoties ipsi ad hunc finem una simul convenerint, et Sacerdos, cuius est illam impertiri, quacumque ex causa, abfuerit, eamdem Absolutionem seu Benedictionem accipere possint a quolibet Sacerdote, sive saeculari, sive regulari, qui ad sacramentales confessiones audiendas sit approbatus. Praesenti in perpetuum valituro. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Aloisius Giambene,
Substitutus pro Indulgentiis.

L. ✠ S.

II.

DE METALLICO NUMISMATE PRO LUBITU FIDELIUM SACRIS SCAPULARIBUS EX PANNO SUFFICIENDO.

DECRETUM

Cum sacra, quae vocant, scapularia ad fidelium devotionem fovendam sanctiorisque vitae proposita in eis excitanda maxime conferre compertum sit, ut pius eis nomen dandi mos in dies magis invalescat,

SSm̃us D. N. D. Pius divina providentia PP. X, etsi vehementer exoptet ut eadem, quo hucusque modo consueverunt, fideles deferre prosequantur, plurium tamen ad Se delatis votis ex animo obsecundans, praehabito Em̃orum Patrum Cardinalium Inquisitorum Generalium suffragio, in Audientia R. P. D. Adsessori huius Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, die 16 Decembris anni currentis, impertita, benigne decernere dignatus est:

Omnibus fidelibus, tam uni quam pluribus veri nominis atque a Sancta Sede probatis scapularibus (exceptis quae Tertiorum Ordinum sunt propria), per regularem, ut aiunt, impositionem iam adscriptis aut in posterum adscribendis, licere posthac pro ipsis, sive uno sive pluribus, scapularibus ex panno, unicum numisma ex metallo seu ad collum seu aliter, decenter tamen super propriam personam, deferre, quo, servatis propriis cuiusque eorum legibus, favores omnes spirituales (*sabbatino*, quod dicunt, scapularis B. M. V. de Monte Carmelo *privilegio* non excepto) omnesque indulgentias singulis adnexas participare ac lucrari possint ac valeant;

Huius numismatis partem rectam, SSm̃i D. N. I. C. suum sacratissimum Cor ostendentis, aversam, Bm̃ae Virginis Mariae effigiem referre debere;

Idem benedictum esse oportere tot distinctis benedictionibus quot sunt scapularia regulariter imposita, queis, pro lubitu petentium, suffici velit;

Singulas has, demum, benedictiones impertiri posse *unico crucis signo*, vel in ipso adscriptionis actu, statim post absolutam regularem scapularis impositionem, vel etiam serius, pro petentium opportunitate, non interest an servato vel non diversarum adscriptionum ordine, nec quanto post temporis ab ipsis, a quovis Sacerdote, etiam ab adscribente distincto, qui respectiva scapularia benedicendi sive ordinaria sive delegata facultate polleat, firmis ceteroquin primitivae facultatis limitibus, clausulis et conditionibus.

Contrariis quibuscumque, etiam specialissima mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 16 Decembris 1910.

ALOISIUS GIAMBENE,
Substitutus pro Indulgentiis.

L. ✠ S.

III.

AD DECRETUM S. CONGREGATIONIS S. OFFICII
DE METALLICO NUMISMATE SACRIS SCAPULARIBUS SUFFICIENDO

DECLARATIONES.

Circa numismata hucusque ad finem, de quo supra, benedicta, et circa facultatem ea benedicendi a SSmo Dño nostro, directe, vel per aliquod S. Sedis Officium, aut aliter quomodolibet iam concessam, Idem SSmus mentem Suam aperuit, et quae sequuntur adamussim servanda mandavit:

1. Numismata a facultatem habentibus rite iam benedicta, etiam in posterum scapularium loco gestari poterunt, eo modo et sub iis conditionibus, quibus constitit factam esse potestatem;

2. Sacerdotes omnes, saeculares vel regulares, etiam conspicua fulgentes dignitate, ne amplius numismata sic benedicendi utantur facultate, quinquennio ab illa obtenta transacto. Poterunt interea, etiamsi scapularia respective benedicendi non polleant facultate, numismata ubilibet benedicere; ea tamen lege, ut sive quod ad statutas eorum attinet imagines, sive quod ceteras respicit conditiones, praescriptionibus in supra relato Decreto contentis omnino se conforment;

3. Qui porro subdelegandi praediti erant facultate, hac ipsa Decreti et Declarationum promulgatione, se illa noverint excidisse; satis enim per idem Decretum iam spirituali fidelium emolumento provisum est.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 16 Decembris 1910.

ALOISIUS GIAMBENE,
Substitutus pro Indulgentiis

L. ✠ S.

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I.

DECLARATIONES

CIRCA IUSIURANDUM A MOTU-PRORIO " SACRORUM ANTISTITUM " PRAESCRIPTUM.

Propositis huic sacrae Congregationi Consistoriali quae sequuntur dubiis, id est:

I. utrum alumni Religiosi maioribus ordinibus initiandi teneantur dare iusiurandum a Motu-proprio *Sacrorum Antistitum* praescriptum coram Episcopo ordines conferente, an coram moderatore religioso;

II. coram quonam idem iusiurandum praestare debeant Religiosi qui confessionibus excipiendis et sacris concionibus habendis destinantur;

III. in quibusnam tabulariis adservanda sint documenta iusiurandi a superius memoratis Religiosis dati;

SSmus Dominus noster Pius PP. X, in audientia diei 16 Decembris 1910 Cardinali Secretario eiusdem sacrae Congregationis concessa, mandavit ut respondeatur:

ad I. affirmative ad primam partem, negative ad secundam;

ad II. coram eo, a quo approbationem confessionibus excipiendis et sacris concionibus habendis obtinent.

ad III. in tabulario illius Ordinarii, qui iusiurandum recepit.

Datum Romae, ex aedibus sacrae Congregationis Consistorialis, die 17 Decembris anno 1910.

C. Card. De Lai, *Secretarius.*

L. ✠ S. S. Tecchi, *Adsessor.*

II.

NOMINATIONES EPISCOPORUM.

SSmus D. N. Pius Papa X, decreto Sacrae huius Congregationis Consistorialis, elegit:

14 decembris 1910. — R. P. D. Balthasarem Kaltner, episcopum titularem Agathopolitanum et Auxiliarem Emi Archiepiscopi Salisburgensis, in episcopum cathedralis ecclesiae Gurcensis.

— R. P. Pium a S. Ioseph, in saeculo Marcellum Bagnoli, definitorem generalem Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, consultorem Sa-

crarum Congregationum Concilii et de Religiosis, in episcopum cathedralis ecclesiae Marsorum.

19 decembris 1910. — R. D. Ioannem Rosi, dioecesis Cremensis, doctorem in philosophia ac iure canonico, rectorem ac professorem in seminario cremensi, in Episcopum cathedralis ecclesiae Montis Falisci.

Mandavit autem idem SSmus Dominus ut hac de re Litterae Apostolicae sub plumbo ad tramitem iuris expediantur.

III.

ERECTIONES DIOECESUM.

SSmus D. N. Pius Papa X, decreto Sacrae huius Congregationis Consistorialis, elegit:

10 decembris 1910. — Novam dioecesim *Montesclarensem* in Brasilia dividendo dioecesim Adamantinam in duas partes, et assignando novae dioecesi eam veteris (dioecesis) Adamantinae partem, quae est ad septentrionem cis flumina *Jequitinbonha, Macahubas, Jequetahy, S. Francisco et Urucuya.*

Mandavit autem idem SSmus Dominus ut hac de re Litterae Apostolicae sub plumbo ad tramitem iuris expediantur.

S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS

MOHILOVIEN.

PRAESUMPTAE MORTIS CONIUGIS.

Revmus Vicarius Capitularis Mohilovien., die 6 mensis Martii anno 1909, huic S. C. quae sequuntur obtulit preces: « Iacobus Ondzul, tempore belli Russico-Iaponici, pugnae apud civitatem Mukden, die 22 Februarii 1905 interfuit, et prout ex adiecto testimonio potestatis militaris patet, in eadem pugna absque ulla notitia periit. Nunc uxor eius, Martha Ondzul, credens virum suum in proelio fuisse occisum, novas nuptias inire vult. Cum tamen mors Iacobi Ondzul, quamvis probabilissima, incerta nihilominus remaneat, hinc iuxta Instructionem S. C. Inquisit., die 13 Maii 1868 datam, negotium decisioni Sanctae Sedis Apostolicae submitti debet. Quia vero casus similes quamplurimi habentur, etenim eodem bello, praesertim in pugnis prope Mukden et Lao-Yan, copiae

Russicae, acie turbata a copiis Iaponensibus, sese retrahentes, plurimos perdiderunt milites, qui dein, a Iaponensibus, quo factum est ut nunc de permultis militibus qui proeliis interfuerant, nullae habeantur notitiae, hinc infrascriptus Vicarius Capit. Mohilovien. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humillime orat ut Sanctitas Vestra benignissime declarare dignetur:

« 1.° Utrum dictae Marthae Ondzul novas nuptias inire liceat; et

« 2.° Quid faciendum in aliis casibus similibus »

Quibus precibus adiectum est militaris officii testimonium ut sequitur:

« Ministerium rebus bellicis gerendis praepositum - Praetorium maius - Specialis sectio pro colligendis notitiis de occisis et vulneratis militibus in bello cum Iaponia. - Specialis sectio Praetorii maioris praesentibus nuntiat iuxta relationem Praefecti legionis 100ae Ostroviensis, Iacobum, Iacobi filium, Ondzul, e militibus copiis subsidiariis annumeratis, ad arma vocatum, in pugna prope civit. Mukden die 22 Februarii 1905 absque ulla notitia periisse, et dispositione, eodem anno N. 57 legioni data, ex elencho militum legionis esse expunctum. Sectionis Praefectus, Belli-dux-legatus Smorodsky. - Praefectus legionis Kalugin ».

Ad quam rem, cum nempe agitur de probando obitu alicuius coniugis, ut transitus ad alias nuptias permitti possit, constat quam caute sacri canones procedendum esse iubeant. Exigitur enim quod de morte coniugis certo constet, ut cap. 2, *De secundis nuptiis,* vel quod de ipsa morte *certum nuncium* recipiatur, cap. 19, *De sponsalibus et matrimoniis;* ideoque authenticum documentum de obitu exquiri debet. Quod si haberi nequeat, testium depositionibus supplendum est; his vero deficientibus: « Probatio obitus ex coniecturis, praesumptionibus, indiciis et adiunctis quibuscumque tam sedula certe et admodum cauta investigatione curanda erit, ita nimirum ut pluribus hinc inde collectis, eorumque natura perpensa, prout scilicet urgentiora vel leviora sunt, seu propiore vel remotiore nexu cum veritate mortis coniunguntur, inde prudentis viri iudicium ad eandem mortem affirmandam probabilitate maxima seu morali certitudine promoveri possit », prout loquitur Instructio S. C. S. Officii data anno 1868, quae incipit: « *Matrimonii vinculo* ».

Neque civilis legis provisiones locum requisitae moralis certitudinis tenere possunt; quae quidem provisiones secundum suos cuiusque populi atque aetatis mores sunt constitutae. Revera praefatum S. Off. ad dubium: « Utrum provisiones legis civilis de absentibus coniugibus locum certitudinis moralis de eorum morte tenere possint, ac consequenter utrum derelicti coniuges, perfectis et impletis istis provi-

sionibus, aliud matrimonium legitime contrahere valeant », die 28 Iunii 1865 Vicario Apostolico Pondicheriano reposuit: « Iuxta expositum, *Negative*, et expendendos esse casus particulares ab ipso Vic. Apost. iuxta Instructionem quae eidem communicatur ».

Atque haec ipsa S. Congr. de disc. Sacr. in causa *Messanen. seu Rheginen., Praesumptionis de morte*, diei 12 Martii 1909, quoad incolas Siciliae et Calabriae qui terraemotu diei 28 Decembris 1908 disparuerant, et de quorum morte potestas civilis testimonium dederat, proposito dubio: « An et quomodo providendum », in plenario conventu respondit: « Expendendos esse ab Ordinario casus particulares, iuxta Instructionem " *Matrimonii vinculo* ", a S. C. S. Officii datam anno 1868 ».

Verum ad moralem certitudinem in re gignendam argumenta depromi quoque possunt ex actis a civili Tribunali confectis, examine super ipsis instituto, prouti S. Off. die 6 Februarii 1861, respondit: « Argumenta etiam desumi possunt ex actis a Tribunali civili confectis, et deinde super illis instituto examine, ubi nihil contrarium reperiatur, ab Ecclesiastica potestate fieri debet sententia, qua declaratur satis constare de obitu personae de cuius existentia inquiritur ».

Et in praesenti casu militis Iacobi Ondzul, quamvis acta non exarata fuerint a Tribunali civili, attentis tamen circumstantiis, peculiari vi pollet documentum de morte Iacobi, quod edidit specialis sectio pro colligendis notitiis de occisis et vulneratis militibus in bello cum Iaponia.

Quod autem spectat casus, quodammodo similes, militum qui in proelio cecidisse praesumebantur, afferri potest responsum S. O., datum die 27 Apr. 1887, quoad Iosephum N., qui an. 1870 ad bellum profectus, in proelio ad civitatem S. Quintini, die 19 Ian. an. 1871 commisso, disparuit, ut constabat ex litteris Ministri qui militiae praeerat, neque ex eo tempore ulla fama de eo audita fuit, ita ut Tribunal civile sententiam de eius obitu pronuntiaverit. Addendum quod Iosephus pactum cum septem ex suis sociis iniverat, ut post proelium in eundem locum convenirent, solusque e conventu abfuit. Et Suprema S. Cong. reposuit: « Dummodo ex authenticis documentis et ex testibus fide dignis saltem summarie et extraiudicialiter constet non solum de iis quae ab Episcopo exprimuntur, sed insuper Iosephum N. sincero animo prosequutum fuisse uxorem et liberos, neque ullam adfuisse causam quare eos desereret, permitti posse oratrici ut matrimonium ineat cum Ludovico N. ».

Et quoad uxores militum qui proelio de Adua anno 1895 interfuerant, et quorum nulla notitia supererat, non obstantibus investigationi-

bus a Gubernio peractis, eadem S. Congr. die 20 Iulii 1898 rescripsit: « Dummodo agatur de viris qui certo adstiterunt pugnae de Adua, et peractis opportunis investigationibus, indubitanter dignosci nequeat, an vir reapse mortuus ceciderit, attentis specialibus circumstantiis in casu exposito occurrentibus, et valida praesumptione obitus, Ordinarius permittere poterit transitum ad alias nuptias ».

Circa igitur preces Vicarii Capitularis Mohiloviensis, quas supra retulimus, in plenariis Comitiis H. S. C. habitis die 16 Decembris 1910, proposita sunt dubia:

I.um *An Marthae Ondzul permitti possit transitus ad alias nuptias in casu.*

II.um *An et quomodo providendum sit in aliis casibus similibus.*

Ac re mature perpensa, EE. PP. respondendum decreverunt:

Ad I.um *Affirmative.*

Ad II.um *Applicandum esse responsum a S. Officio datum die 20 Iulii 1898 quoad viros qui adstiterunt pugnae de Adua.*

D. Card. Ferrata, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Ph. Giustini, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

I.

DECRETUM QUOAD LAICOS ORDINUM RELIGIOSORUM.

Sacrosancta Dei Ecclesia Ordines Religiosos decorandos voluit solemnitate votorum, quo status prosequentium in eis evangelica consilia fieret aestimatione et effectu in christiana societate stabilior. Ad quae vota solemniter profitenda eos quoque admittit, qui nulla Sacerdotii Christi participatione donati, Conversi seu Laici vocantur.

Quum vero per votorum solemnitatem prorsus irrevocabili, arctissimo et publico nexu mancipetur homo divino servitio coram Ecclesia et fidelibus universis, decet omnino, ut qui, hac ratione, Christi vestigia se propius ac perpetuo secuturos spoponderunt, ii fideliter in sua promissione perseverent. Quod praesertim de Laicis seu Conversis dicendum est, quos nonnisi admiratione summa et scandalo cernerent fideles, post solemnem professionem ad saecularia vota redire, nullo a se vitae prioris signo distinctos.

Spiritus autem temporum, qui omnimodam libertatem infausto vindicat hominibus, sancta quoque Monasteriorum septa est furtim praetergressus; idque etiam effecit, ut cum desiderio vitae humilioris, absconditae in Christo, qualis Conversorum solet esse in Coenobiis, propositi perseverantia simul imminueretur, in iis praesertim Laicis, quos forsan religiosos potius fecerat necessitas, quam voluntas, vel quos Superiores absque debitis cautelis exceperant, vel quos acceptis a Deo beneficiis abuti contigerat. Hos, parvi facientes verba Sancti Augustini: *Nec ideo te vovisse poeniteat, imo gaude iam tibi non licere quod cum tuo detrimento licuisset. Aggredere itaque intrepidus et dicta imple factis; ipse adiuvabit, qui vota tua expetit. Felix est necessitas, quae in meliora compellit* (S. Aug., *Ep.* 127, 8), mater Ecclesia, studens minori malo, licet non sine magna commiseratione, aliquando permisit abire.

Ut igitur dignitas votorum, quae etiam Laici solemni ritu promittunt, in laude, qua in Ecclesia merito gaudent, perseveret, et ad sanctum vocationis propositum impensiore cura provehendum, nostra difficillima aetate, haec Sacra Congregatio, Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, rem attentissime in Domino consideravit, discussis sedulo causis, propositisque mediis ac remediis; sententiamque expetivit quum Moderatorum Generalium praecipuorum Ordinum, tum plurium ex suis Consultoribus. Quae omnia Emi Patres Cardinales Sacri eiusdem Consessus, in Plenario Coetu, die 29 Iulii anno 1910 ad Vaticanum habito, diligentissime perpendentes, quaedam statuenda rati sunt, quae Laicorum ingressum, tyrocinium, institutionem, votorum emissionem in posterum opportune moderentur.

Haec igitur erunt apprime servanda ab omnibus Religiosis Familiis, apud quas a Conversis quoque solemnia vota nuncupantur, nimirum:

1. Moderatoribus Generalibus facultas fit permittendi toties quoties Superioribus Provincialibus, ut excipere valeant eos quoque iuvenes, ad Laicorum munia destinatos, qui vix expleverint decimum septimum aetatis annum, servatis servandis.

2. Nemo ad Novitiatum admittatur, qui per duos saltem annos, vel per plures, si magis diuturnum experimentum Constitutiones Ordinis praescribant, postulatum non expleverit, sub poena invalidae postea professionis.

3. Novitiatus ante vigesimum primum aetatis annum initium non habeat, ad tramitem iuris vigentis; isque unum vel etiam duos annos perduret, iuxta proprii Ordinis Constitutiones.

4. Expleto Novitiatu, servatisque quae servanda sunt, Laici admitti

possunt ad simplicem votorum professionem, quae quidem, perpetua ex parte voventis, sit ad tempus sexennii ex parte Ordinis.

5. Absoluto sexennio votorum simplicium et expleto trigesimo aetatis anno ac non prius, sub poena item invaliditatis, servatisque pariter servandis, Laici vota solemnia nuncupare poterunt.

6. Quae in praecedentibus articulis respiciunt professionem votorum simplicium et solemnium erunt quoque servanda quoad Laicos nunc in Coenobiis viventes, qui solemnem professionem nondum nuncuparunt.

Spatium hoc sat diuturnum novem annorum sperandum est, fore ut quum Superioribus tum tyronibus opportunitatem det explorandi illinc voluntatem, hinc vitae institutum, ad quod postea solemniter amplectendum, virtute firmior, potest homo maturius afferre iudicium.

Haec autem aliquam, non tamen omnino firmam darent perseverantiae spem, nisi ea comitentur sequentes et aliae id genus cautelae et industriae, quas Apostolica Sedes, decursu saeculorum, edixit vel adhibendas suasit, et observantiores Familiae Religiosae laudabili consuetudine et felici exitu expertae sunt.

Et in primis quoad Conversorum receptionem, multae sunt eaeque sedulae adhibendae cautelae et inquisitiones praemittendae. Provincialis indaget oportet de legitimitate natalium, de morum honestate, de optima coram populo fama, de idoneitate tyronum, ac praesertim de natura finis, quo ipsi aguntur, amplectendi statum Religiosum. Plures enim sunt, qui Religionem ingressi, non videntur commoda dereliquisse, sed quaerere; qui quaerunt *in Monasterio quae nec foris habere potuerunt* (*Reg.*, S. Aug., c. I, 3), quique facilem vitam curarumque expertem, immerito nominis honore, gerere cupiunt. Hi sane non sunt, quibus cum Sancto Augustino exclamare fas est: *Quam suave mihi subito factum est carere suavitatibus nugarum, et quas amittere metus fuerat, iam dimittere gaudium erat!* (S. Aug., *Conf.*, l. 9, c. 1). Erunt quidem hi habitu Religiosi, non virtute, quos rectius fuerat in saeculo ambulasse per plana, quam ad altiora tendentes forsan in discrimen suam aeternam vocare salutem.

Quos factae, etiam secreto, inquisitiones et exhibita documenta serio commendaverint, ii tantum, praehabita de more maiorum Superiorum licentia, ad Postulatum admittantur.

Satis exploratum est, habet Clemens VIII in Instructione *Cum ad regularem* (n. 22), super receptione et educatione Novitiorum, *perfectam educationem* Conversorum *tum Religioni decorem et ornamentum, tum aliis Christifidelibus aedificationem, exemplum atque utilitatem afferre.*

Necesse igitur est, ut statim ab ipso initio eorum animum spiritus Religiosus et Ordinis totum pervadat. *Qui disciplinam in novae conversationis initio negligit, ad eam postmodum difficile applicatur, et formam, quam primo quis recipit, vix deponit* (S. Bonaventura, *in Spec. Disc.*, prolog. n. 1).

Ad hoc assequendum praeficiatur Postulantibus Pater, quem et aetas probaverit et vita, cui dicit sanctus Bernardus: *Zelum tuum inflammet caritas, informet scientia, firmet constantia* (S. Bernardus, Serm. 20, n. 4, Cant.), et de quo Sanctus Gregorius Magnus scripsit (*Reg. Past.*, p. 2 c. 6): *Curandum quippe est ut rectorem subditis et matrem pietas et patrem exhibeat disciplina. Atque inter haec sollicita circumspectione providendum, ne aut districtio rigida, aut pietas sit remissa... Miscenda ergo est lenitas cum severitate; faciendum quoddam ex utraque temperamentum, ut neque multa asperitate exulcerentur subditi, neque nimia benignitate solvantur.*

Saepe ab ipsa civili educatione initium ducendum est; quum inferioris soleant esse fortunae qui Laicorum numero petunt adscribi. Inurbanitas in agendi modis, in responsionibus dandis, in incessu, in ipsa corporis sumenda refectione, erit paulatim, sed omnino, evellenda. Sordidi habitus, quos sibi non amor humilitatis et contemptus mundi sollicite elegit, sed rudis negligentia foedavit, non olent spiritum Christi, ideoque non semper bene de iis, quorum corpora tegunt, annuntiant. Corporis habitusque mundities, comite semper modestia ac simplicitate, erit summopere curanda. Quas item in mundo civilis educatio moderatas regulas constituit humani consortii, eas caritas quoque fraterna adhibendas suadet etiam in Coenobiis, quum caritatis sit, quidquid proximum perturbare potest, attente defugere. Inurbanitas autem, quae ex studio sui commodi procedit cum aliorum neglectu, non potest quin molestiam aliis inferat detque occasionem patientiae.

Externe haec sese habendi compositio viam sternit animo plenius educando, iis scilicet nobilibus sensibus infundendis, quibus mens trahitur ad aliorum levem quamque offensionem vitandam, desideria praevenienda, gratum animum facile demonstrandum, alios sibi praeferendos.

Haec tamen singula informet oportet, regat ac nobilitet caritas Christi, ita ut quidquid verbis, operibus, omissionibus nostris laudabile est ac proximo gratum, procedat ex corde pleno caritatis.

Quae omnia, si Laicos decent, summopere eminere debent in Sacerdotibus et iis, qui ad sacerdotium erunt promovendi, quorum igitur Laici intuentes exempla, pertrahantur non solum ad virtutis, sed etiam ad modestae urbanitatis tramitem prosequendum.

Monitis, hortamentis, patientia ac praesertim exemplo, rudiorum

quoque non erit difficile in urbanos et amabiles ita convertere mores ac modos, ut, non multo post eorum ingressum in Religionem, de ipsis repetere liceat illud Sancti Bernardi: *Induerunt sibi faciem disciplinatam, et bonam totius corporis compositionem ... sermo rarior, vultus hilarior, aspectus verecundior, incessus maturior. Verum, quia haec noviter coepere, ipsa sui novitate flores censenda sunt et spes fructuum, magis quam fructus* (Serm. 63, in Cant. n. 6).

Fructus hos quidem gignet institutio spiritualis, cui toti sint cum Postulantibus Praepositus, et cum Novitiis Magister. Laicorum profectum in viam sanctitatis faciant ipsi opus et lucrum suum, opus et lucrum sane nobile et ingens.

Ad normam Decretorum Apostolicae Sedis, eis explicent universam doctrinam christianam, praesertim quoad sacramenta confessionis et communionis rite et fructuose percipienda, prae oculis habentes Catechismum Concilii Tridentini ad Parochos. Simul eos doceant, quasnam obligationes secum trahat votorum professio, quid exigant votis respondentes virtutes. Eas quoque explanent Regulae et Constitutionum partes, quae ad Conversos pertinent.

Habeantur statis diebus collectiones seu sermones ad Laicos, non tantum vero ad novos, sed ad omnes, seniores quoque votorum professione et aetate; quibus collectionibus seu sermonibus argumentum sint non solum catechismus, vitae spiritualis monita, Regulae et Constitutionum explanatio, verum etiam normae practicae et exempla modestae moderataeque urbanitatis.

Laicorum autem animum iis virtutibus ac praesidiis Superiores roborare satagant, quae Laicorum status, praecipua quadam ratione, reposcit, nempe humilitate, obedientia, spiritu orationis ac sanctificatione laboris.

Et in primis, exteriorem et cordis humilitatem studeant assequi Laici. *Nec aliam tibi... viam munias, quam quae munita est ab illo, qui gressuum nostrorum tamquam Deus vidit infirmitatem. Ea est autem prima humilitas, secunda humilitas, tertia humilitas: et quoties interroges, hoc dicerem* (S. Augustinus Ep. 118, n. 22). Nam, ut habet divus Bernardus (*De Cons.* l. 5, c. 14, n. 32): *Virtutum.... stabile fundamentum, humilitas...; si nutet illa, virtutum aggregatio nonnisi ruina est.* Quod ita explicat Sanctus Thomas: *Humilitas primum locum tenet, inquantum scilicet expellit superbiam, cui Deus resistit, et praebet hominem subditum et semper patulum ad suscipiendum influxum divinae gratiae, inquantum evacuat inflationem superbiae; ut dicitur* Iac. IV, *quod Deus*

superbis resistit, humilibus autem dat gratiam; et secundum hoc, humilitas dicitur spiritualis aedificii fundamentum (II. II. q. 161, art. 5, ad 2).

Quum vero *ad veram humilitatem inducat frequens in despectis operibus exercitatio, dicente Sacra Scriptura quod numquam ad humilitatis virtutem perveniet qui opera humilitatis refugit* (B. Alb. M. *de Par. Animae* c. 2), muneribus quibus funguntur, eo potissimum debent gaudere Laici, quod humilitatis exercendae et augendae veluti indeficientem habeant opportunitatem.

Excellat quoque in Laicis obedientia. Noverint in ea nullum esse peccandi periculum; cum ea, certissima est victoria, inexpugnabile tutamen, merita plurima, pax summa. Sit autem oportet munita supernaturalibus motivis. Iuxta Sanctorum documenta, rectores nostri sunt vicarii Dei super nos. Et ideo debemus eis sicut Domino obedire et non sicut hominibus, quia non propter ipsos, sed propter Deum eis subiacemus. Ac Sanctus Gregorius Magnus docet: *Vera namque obedientia nec praepositorum intentionem discutit, nec praecepta discernit..... Qui obedientiae bonum exsequitur, non iniunctum opus debet considerare, sed fructum.* (In 1. Reg. l. 2, c. 4, n. 11). Quapropter Sanctus Bernardus merito improperat eorum obedientiam, qui *non in omnibus parati sunt obsequi, non per omnia sequi proposuerunt eum, qui non suam, sed Patris venit facere voluntatem. Discernunt et diiudicant, eligentes in quibus obediant imperanti* (In conv. S. Pauli, Serm. I, n. 6); et quos constat, iuxta eumdem Sanctum Bernardum, *nec unquam libenter obedire, nisi cum audire contigerit quod forte libuerit, aut quod non aliter licere seu expedire monstraverit vel aperta ratio, vel indubitata auctoritas* (*De praec. et dispensat.* c. 10, n. 23). Huic exercendae virtuti validissimum dent auxilium et animum verba et exempla Christi Iesu, qui non desiit asseverare: *Descendi de coelo, non ut faciam voluntatem meam. Non quaero voluntatem meam, sed voluntatem eius, qui misit me. Sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. Ego quae placita sunt ei, facio semper. Meus cibus est, ut faciam voluntatem eius, qui misit me, ut perficiam opus eius. Pater mi,.... non sicut ego volo, sed sicut tu* (Ioan. 6, 38; 5, 30; 14, 31; 8, 29; 4, 34; Matth. 26, 39); quique *factus est obediens usque ad mortem, mortem autem crucis* (Philip. 2, 8).

Spiritus quoque orationis erit magnopere provehendus. *Orandi diligentia tibi in primis necessaria est: impenetrabilis enim armatura, certum perfugium, securus portus, tutissimumque asylum est oratio. Haec una et mala omnia depellit ab anima, et bona omnia in illam invehit. Ipsam animam purgat, poenam peccatis debitam submovet, praeteritas negligentias sarcit, divinam gratiam impetrat, pravas concupiscentias*

extinguit, effrenatas animi passiones domat, hostes prosternit, tentationes superat, calamitates lenit, moerorem fugat, laetitiam infundit, pacem conciliat, hominem Deo coniungit, coniunctumque ad aeternam gloriam sublevat. Precando impetrabis quidquid utile tibi fuerit (Lud. Blosius, *Canon vitae spirit.*, c. 17, n. 1). Clemens VIII ad Conversorum religiosam institutionem id quoque praescripsit: *Pro eorum capacitate et commoditate, de spiritualibus, praesertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt* (*Instr. super rec. et educ. Novit.*, n. 22).

Curandum igitur est, ut bene noscant Laici virtutem et exercitium orationis; ut statis horis orationi quum mentali tum vocali fideliter vacent; ut tempus ad hoc statutum in Constitutionibus Ordinis unice orationi integrumque dicent; nec satis sit eos meditationi operam dare, quum Missis inserviunt. Indagent autem Superiores, praesertim postquam Laici tyrocinium absolverint, utrum meditationi et orationibus incumbant.

Brevium quoque orationum, quas iaculatorias vocant, sit ipsis usus continuus inter diem. Compendiosa est enim via ad consequendam animae unionem cum Deo, ad merita augenda, ad rectam intentionem servandam, ad tentationes praeripiendas et superandas, ad omnia sanctitate extollenda.

Manuale opus, quod in Coenobiis est munus Laicorum praecipuum, pariter sanctificent, non ad oculum servientes, non laudis expetentes praemium, sed unice voluntatis Dei ac Superiorum solliciti. *Quam pudendum et dolendum* est, *si delectat labor, ut... cuppa et sacculus impleatur... et non delectat, ut Deus acquiratur* (S. August. *De bon. vid.* c. 21). *Quanta apud Deum merces, si in praesenti pretium non sperarent! Quantis sudoribus haereditas cassa expetitur! Minori labore margaritum Christi emi poterat* (S. Hieron. ad Nep., *de vita cler. et monac.* 6).

Habeant tandem prae oculis monita Sancti Bonaventurae: *Continue mentem tuam ita habeas ordinatam cum Deo, quod omne opus tuum atque exercitium tam mentis quam corporis sit oratio, omniaque servitia, et maxime humiliora cum tanto facias caritatis fervore, ac si ea Christo corporaliter exhiberes. Quod certe debes et potes veraciter cogitare, quoniam ipse dixit in Evangelio: Quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis. — Scias indubitanter, carissime frater, quod nisi perfecte abnegaveris temetipsum, sequi non poteris vestigia Salvatoris et sine sollicitudine continua et labore eius gratiam adipisci nequibis, et nisi assidue pulsaveris portas eius, ingredi non poteris ad pacem mentis, et nisi te instanter in timore Dei tenueris, cito domus tua corruet in profundum.* (*Memorial.*, n. 19 et 25 conclus.).

Ad quae omnia consequenda Laici sacrae mensae assidui sint per

frequentem, imo etiam quotidianam SS̃mae Eucharistiae sumptionem ad normam recentiorum instructionum Apostolicae Sedis. Itemque omnino peculiarem colant devotionem erga Deiparam Virginem Mariam, quam ut suam amantissimam matrem semper invocare, honorare et imitari conentur.

Curent quoque Superiores, ut Sacerdotes et Laici mutuam sibi summamque observantiam et caritatem adhibeant. Revereantur Laici Presbyteros, a quibus ministeria ac mysteria maxima accipiunt. Honorent Presbyteri Laicos et *studeant... de pauperum fratrum societate gloriari* (*Reg.* S. Aug., c. I, 5). Id meminerint Sacerdotes, plurimos in Religiosis Ordinibus Laicos, ab humilioribus occupationibus, quibus per vitam functi fuerant, ad altarium honores evectos et inter beatos Coelites post mortem adnumeratos fuisse. Illud igitur genus vitae in Laicis pia colant observantia, quod tam frequenti et mirificae sanctitati aditum patefecit.

Ne gravitate munerum exercendorum in Conventu Laici superbiant, animo efferantur et parvi faciant ipsos Sacerdotes, officia graviora cuiusvis generis ne demandentur eis, nisi necessitate cogente, idque fiat semper sub omnimoda dependentia et obedientia alicuius patris gravioris aetatis et consilii, cui agendorum et gestorum ipsi rationem fideliter reddant.

Haec sufficiant de plurimis pauca.

Ceterum haec Sacra Congregatio summopere confidit, fore ut Superiores Generales omnium Ordinum Religiosorum ad simile vitae studium pro viribus provocare nitantur suos Laicos. Sic eorum vigilet tolerantia, ut non dormiat disciplina. Nam *nil tam fixum animo, quod neglectu et tempore non obsolescat* (S. Bern., *de Cons.*, l. 1, c. 2). *In hoc enim differunt laudabiles religiones et iam dilapsae, non quod nullus peccans in laudabilibus reperiatur, sed quod nullus impune peccare sinatur, et peccandi aditus studiose praecludantur, et incorrigibiles et alios inficientes eliminentur, et boni foveantur et diligantur, ut perseverent et in melius semper proficiant* (S. Bonavent., *De sex alis Seraph.*, c. 2, n. 13).

Quibus omnibus Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae X relatis, Sanctitas Sua ea rata habere et confirmare dignata est, contrariis quibuscumque non obstantibus, etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die 1 Ianuarii 1911.

Fr. I. C. Card. Vives, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Donatus Archiep. Ephesinus, *Secretarius.*

II.

DECRETUM DE RELIGIOSIS, SERVITIO MILITARI ADSTRICTIS.

Inter reliquas difficultates, quibus premitur Ecclesia Christi nostris temporibus, ea quoque recensenda lex est, qua ad militiam adiguntur etiam iuvenes, qui in religiosis Familiis Deo famulantur.

Nemo sane non videt, quantum detrimenti ex hac infausta lege provenire possit, quum iuvenibus, tum ipsis Sodalitatibus. Dum enim militiae vacant religiosi tyrones, facile vitiis maculari possunt, quibus infecti, vel, neglectis, quae emiserant, votis, ad saecularia remigrabunt, vel quod longe peius est, religiosam repetent domum, cum periculo alios contaminandi.

Ad haec igitur praecavenda mala, Sacra Congregatio, Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, in Plenario Coetu Emorum Patrum Cardinalium, die 26 mensis Augusti 1910 ad Vaticanum coadunato, sequentia decrevit:

I. In Ordinibus Regularibus, in quibus vota solemnia emittuntur, iuvenes, quos exemptos esse certo non constet a servitio militari activo, scilicet ab eo servitio, quod ipsi primitus ad militiam vocati ad unum vel plures annos praestare debent, admitti nequeunt ad Sacros Ordines vel ad solemnem professionem, quousque non peregerint servitium militare et, hoc expleto, saltem per annum, iuxta infra dicenda, in votis simplicibus permanserint, servato quoad Laicos decreto *Sacrosancta Dei Ecclesia,* hac eadem die edito.

II. In Institutis votorum simplicium iuvenes, de quibus in articulo praecedenti, ad vota dumtaxat temporaria admitti poterunt usque ad tempus militaris servitii: nec illis, dum militiae operam dant, professionem renovare liceat. - A militari servitio dimissi cum fuerint, professionem iterum, saltem ad annum, emittent, antequam professionis perpetuae vinculo se obstringant.

III. Caveant autem iuvenes militiae servientes, ne sanctae vocationis donum amittant ac ea semper modestia et cautela conversentur, quae decet Religiosos viros. Quamobrem a locis et conventiculis suspectis abhorreant, a theatris, choreis aliisque spectaculis publicis abstineant; malorum commercium, lubricas conversationes, res a religione absonas, viros doctrinas suspectas profitentes, lectiones moribus aut fidei a S. Sedis dictatis contrarias ceteraque peccandi pericula evitent; ecclesias, sacramenta, quantum eis liceat, frequentare non omittant; cir-

culos seu coetus catholicos ad animi recreationem et instructionem adeant.

IV. Ubicumque eorum statio ponatur, si ibi domus suae Religionis aut Instituti habeatur, eam frequentent et sub Superioris immediata vigilantia sint. - Si vero domus praedicta non adsit, vel eam commode frequentare nequeant, sacerdotem ab Episcopo designatum adeant, eius consiliis et consuetudine utantur, ut quando eamdem stationem deserere oporteat, testimonium in scriptis de observantia eorum omnium, quae in articulo praecedenti praescripta sunt, ab eodem accipere valeant. - Quodsi sacerdos ab Episcopo designatus non habeatur, ipsi sibi eligant prudentem sacerdotem, statim indicandum Superioribus suis, qui ab Ordinario de moribus, doctrina et prudentia eiusdem sibi notitias comparabunt. Praeterea, epistolarum commercium instituant ac, quantum fieri potest, sedulo persequantur cum suo respectivo Superiore aliove religioso seu sodali sui Instituti ad id designato, quem certiorem faciant de suae vitae ratione et conditione, de singulis mutationibus suae stationis et praesertim illi notificent nomen et domicilium illius sacerdotis, cuius cunsuetudine et directione utuntur, ut supra praescriptum est.

V. Superiores Generales aut Provinciales etiam locales, iuxta uniuscuiusque Instituti morem, per se vel delegatum sodalem (qui sacerdotali ordine sit insignitus in clericalibus Institutis) de vita, moribus et conversatione alumnorum, perdurante militari servitio, inquirere omnino teneantur, opera praecipue sacerdotis vel sacerdotum, de quibus supra, per secretas epistolas, si opus sit, ut certiores fiant, an ii rectam fidei et morum viam servaverint, cautelas supra praescriptas observaverint et divinae vocationi se fideles praebuerint, graviter onerata eorum conscientia.

VI. Cum a militari servitio activo definitive dimissi fuerint, recto tramite ad suas quisque religiosas domus remeare teneatur, ibique, si certo constet de eorum bona conversatione, ut in articulo praecedenti dictum est, praemissis aliquot diebus sanctae recollectionis, qui Institutis votorum simplicium addicti sunt, ad renovandam professionem temporariam admittantur; in Ordinibus vero Regularibus, inter iuniores clericos seu professos, aut saltem in domo, ubi perfecta vigeat regularis observantia, sub speciali vigilantia et directione religiosi, pietate et prudentia commendabilis, qui in Institutis clericalibus sacerdos esse debet, collocentur. In eo statu integrum tempus (quod minus anno esse non poterit iuxta dicta in articulis I et II) ad tramitem Apostolicarum Praescriptionum et propriae Religiosae Familiae Constitutionum praemittendum votis solemnibus vel perpetuis, complere debent, ita tamen, ut

computetur quidem tempus in votis simplicibus vel temporaneis transactum a prima votorum emissione usque ad discessum a domo religiosa, servitii militaris causa; non vero quod militiae datum fuit.

VII. Eo tempore, studiis et regulari observantiae dent operam; Superiores autem immediati ac sodales iuniorum directioni praepositi eos diligentissime considerent, eorum mores, vitae fervorem, placita, doctrinas, perseverandi studium perscrutentur, ut de eis ante ultimam professionem maioribus Superioribus rationem sub fide iuramenti reddere valeant.

VIII. Si qui, perdurante militari servitio vel eo finito, antequam ad professionem solemnem aut perpetuam admittantur, dubia perseverantiae signa dederint, vel praescriptis cautelis militiae tempore non obtemperaverint, aut a morum vel fidei puritate deflexerint, a Superiore Generali de consensu suorum Consiliariorum seu Definitorum dimittantur, eorumque vota ipso dimissionis actu soluta habeantur. - Quodsi ipsi iuvenes a votorum vinculo se relaxari desiderent aut sponte petant, facultas fit Superioribus praedictis, tanquam Apostolicae Sedis delegatis, vota solvendi, si agatur de Institutis clericalibus: si vero res sit de Institutis laicorum, vota soluta censeantur per litteras Superiorum, quibus licentia eis fit ad saeculum redeundi.

IX. Hisce praescriptis teneantur etiam ecclesiasticae Societates, quae, licet non utantur votis, neque solemnibus neque simplicibus, habent tamen simplices promissiones, quibus earum alumni ipsis Societatibus adstringuntur.

X. Si quid novi in hoc Decreto non praevisum, vel si quid dubii in ipsius intelligentia occurrerit, ad hanc S. Congregationem in singulis casibus recurratur.

Quae omnia Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X, referente Subsecretario, rata habere et confirmare dignatus est, die 27 eiusdem mensis Augusti 1910. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die 1 Ianuarii 1911.

Fr. J. C. Card. Vives, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Donatus Archiep. Ephesinus, *Secretarius.*

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I.

NOMINATIONES EPISCOPORUM.

Brevi Apostolico nominati sunt:

10 maii 1910. — R. P. D. Fulgentius Torres O. S. B., Episcopus titularis Dorylensis et Administrator Apostolicus Vicariatus de *Kimberley* in Australia.

10 novembris 1910. — R. P. D. Henricus Gregorius Thompson O. S. B., Episcopus novae dioecesis Giblatariensis.

21 decembris 1910. — R. P. D. Eduardus Iohannes Kenealy ex Ordine Fratrum Minorum Capulatorum, Archiepiscopus Simlensis in Indis Orientalibus.

21 decembris 1910. — R. P. D. Ioseph Patritius Clune Congregationis SSmi Redemptoris, Episcopus Perthensis in Australia.

22 decembris. — R. P. D. Mauritius Franciscus Ducoeur e Seminario Parisiensi pro Missionibus Exteris, Episcopus titularis Barbalissen. et Praefectus Apostolicus Kuam-Si in Sinis.

II.

NOMINATIONES PRAEFECTORUM APOSTOLICORUM.

Decreto S. Congregationis de Propaganda Fide nominati sunt:

3 ianuarii 1911. — R. P. Henricus Bardou Congregationis Missionariorum Africae, Praefectus Apostolicus de *Ghardaia* (Sahara).

3 ianuarii 1911. — R. P. Iohannes Ogé, e Seminario Lugdunensi pro Miss onibus Africae, Praefectus Apostolicus de *Liberia* in Africa.

S. CONGREGATIO INDICIS

DECRETUM

Feria II die 2 Ianuarii 1911.

Sacra Congregatio Emorum ac Rmorum S. R. E. Cardinalium a SSmo Domino Nostro Pio PP. X Sanctaque Sede Apostolica Indici librorum pravae doctrinae, eorumdemque proscriptioni, expurgationi ac permissioni in universa christiana republica praepositorum et delegatorum, habita in Palatio Apostolico Vaticano die 2 Ianuarii 1911, damnavit et damnat, proscripsit proscribitque, vel alias damnata atque proscripta in Indicem librorum prohibitorum referri mandavit et mandat quae sequuntur opera:

FRANZ WIELAND, *Mensa und Confessio. - Der Altar der vorkonstantinischen Kirche. München, 1906.*

— *Die Schrift Mensa und Confessio und P. Emil Dorsch S. I. in Innsbruck. Eine Antwort. Ibid., 1908.*

— *Der verirenäische Opferbegriff. Ibid., 1909.*

IOSEPH TURMEL, *Histoire de la théologie positive du Concile de Trente au Concile du Vatican. Paris.*

LA VRAIE SCIENCE DES ECRITURES, *ou les erreurs de la scholastique et l'enseignement officiel de l'Eglise sur le vrai sens de la Bible, par X. - Annonay et Montligeon, 1909.*

LASPLASAS, *Origen, naturaleza y formación del hombre. San Salvador, 1896. - La Iglesia y los estados. Ibid., 1897. - Etología ó filosofía de la educación. Ibid., 1899. - La sabiduría. Santa Tecla, 1901. - El compuesto humano. Ibid., 1901. - Evolución de los errores antiguos en errores modernos, Ibid., 1902. - Generación y herencia. San Salvador, 1902. - Ensayo de una definición de la escolástica. Barcelona, 1902. - La moral es ley moral. San Salvador, 1903. - La psicología. Ibid., 1904. - La política. Barcelona, 1905. - Mi concepto del mundo. Libro primero: Del hombre. Ibid., 1907; Libro segundo: Dios, Ibid., s. a.*

TEN HOMPEL, *Uditore Heiner und der Antimodernisteneid. Grenzfragen: Erstes Heft. Münster, 1910.*

PIERRE BATIFFOL, *L'Eucharistie, la présence réelle et la transsubstantiation. Paris. Decr. 26 Iul. 1907.*

Rivista storico-critica *delle scienze teologiche. Pubblicazione mensile. Roma. Decr. S. Off. fer. IV, 7 Sept. 1910.*

Alfonso Manaresi, *L'impero Romano e il cristianesimo nei primi secoli. Vol. I: Da Nerone a Commodo. Roma, 1910. Decr. S. Off. 7 Settembre 1910.*

Ernesto Buonaiuti, *Saggi di filologia e storia del nuovo testamento. Roma, 1910. Decr. S. Off. 7 Sept. 1910.*

Francesco Mari, *Il quarto vangelo. Roma, 1910. Decr. S. Off .7 Settembre 1910.*

Itaque nemo cuiuscumque gradus et conditionis praedicta opera damnata atque proscripta, quocumque loco et quocumque idiomate, aut in posterum edere, aut edita legere vel retinere audeat, sub poenis in Indice librorum vetitorum indictis.

Alphonsus Manaresi, Ernestus Buonaiuti et Franciscus Mari, Decreto S. Congregationis S. Officii, edito die 7 Septembris 1910, quo quidam libri ab eis conscripti notati sunt, laudabiliter se subiecerunt.

Quibus SSmo Domino Nostro Pio Papae X per me infrascriptum Secretarium relatis, Sanctitas Sua decretum probavit, et promulgari praecepit. In quorum fidem, etc.

Datum Romae, die 3 Ianuarii 1911.

PRO CARDINALI PRAEFECTO
F. De Paula Card. Cassetta.

L. ✠ S.

Thomas Esser, O. P., *Secretarius.*

S. CONGREGATIO RITUUM

NOVAE CARTHAGINEN.

SUPER MISSA SEU COLLECTA IN ANNIVERSARIO ELECTIONIS SEU PROMOTIONIS EPISCOPI IN DIOECESI AD ARCHIEPISCOPATUM EVECTA.

Revmus Dominus Adamus Brioschi, hodiernus Archiepiscopus Novae Carthaginis in America Meridionali, Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime subiecit, nimirum:

Sacra Rituum Congregatio per decretum *Urbis et Orbis*, diei 8 Iunii huius anni 1910 statuit et declaravit diem anniversarium electio-

nis seu translationis, quoad Episcopos in Consistorio electos seu translatos, computandum adhuc esse a die publicationis consistorialis, quoad ceteros vero Episcopos antea electos seu translatos, in posterum non a die enuntiationis in Consistorio, sed a die expeditionis decretorum seu Litterarum Apostolicarum ad electionem seu translationem pertinentium.

Orator autem electus Episcopus Novae Carthaginis, per Breve diei 15 Februarii anni 1898, et publicatus in Consistorio die 24 Martii eiusdem anni, postea, Dioecesi Carthaginensi ad dignitatem archiepiscopalem evecta, primus illius Archiepiscopus per Breve diei 17 Iulii 1901 renuntiatus est, nulla posteriori publicatione in Consistorio facta.

Ob auctam Dioecesis atque Oratoris dignitatem quum nulla translatio proprie dicta facta fuerit, sed tantum promotio, Missa electionis hucusque in Dioecesi die 24 Martii celebrata fuit, scilicet, die anniversaria qua in Consistorio idem Orator tamquam Episcopus publicatus est.

Nunc quaeritur: Continuarine debet celebratio anniversarii electionis, die 24 Martii, qua Orator publicatus fuit Episcopus in Consistorio, vel potius facienda, die 17 Iulii, qua per Breve Archiepiscopus renuntiatus est?

Et Sacra eadem Congregatio, exquisito Commissionis Liturgicae suffragio atque audita etiam Sacrae Congregationis Consistorialis sententia, ita proposito dubio respondendum censuit: ***Negative*** ad primam partem; ***Affirmative*** ad secundam: nempe celebrandum esse anniversarium evectionis ad Archiepiscopatum.

Atque ita rescripsit, die 2 Decembris 1910.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Petrus La Fontaine, Episc. Charystien., *Secretarius.*

SACRA ROMANA ROTA

I.

In S. R. Rota actae sunt sub secreto *sequentes Causae, quarum definitiva sententia editur tantum in parte dispositiva in sequentem modum:*

I. IACIEN. - *Impedimenti ad matrimonium contrahendum.*

Proposito dubio: *An sit inhibendum matrimonium in casu?;* RR. PP. Auditores de turno, scilicet G. Persiani, *Ponens*, G. Sebastianelli et S. Many, sub die 11 Martii 1910, respondendum censuerunt: *Negative.*

II. SANGALLEN. - (apud Helvetios) *Nullitatis matrimonii.*

Proposito dubio: *An constet de matrimonii nullitate in casu?;* RR. PP. Auditores de turno, scilicet I. Prior, *Ponens*, A. Sincero et I. Mori, sub die 17 Martii 1910, respondendum censuerunt: *Negative.*

III. PARISIEN. - *Nullitatis matrimonii.*

Proposito dubio: *An sententia rotalis diei 10 Iulii 1909 sit confirmanda vel infirmanda in casu?;* RR. PP. Auditores de turno, scilicet G. Sebastianelli, *Ponens*, S. Many et F. Heiner, sub die 9 Aprilis 1910, respondendum censuerunt: *Confirmandam esse rotalem sententiam.*

IV. COLONIEN. - *Nullitatis matrimonii.*

Proposito dubio: *An constet de matrimonii nullitate in casu?;* RR. PP. Auditores de turno, scilicet F. Heiner, *Ponens*, I. Prior et A. Sincero, sub die 19 Maii 1910, respondendum censuerunt: *Negative.*

V. ATHENARUM. - *Nullitatis matrimonii.*

Proposito dubio: *An constet de matrimonii nullitate in casu?;* RR. PP. Auditores de turno, scilicet A. Sincero, *Ponens*, I. Mori et F. Cattani, sub die 20 Maii 1910, respondendum censuerunt: *Affirmative.*

VI. ARETINA. - *Exercitiorum spiritualium et poenarum.*

Proposito dubio: *An constet de causa poenarum statutarum per sententiam diei 31 Martii 1909?;* RR. PP. Auditores de turno, scilicet

I. Mori, *Ponens*, F. Cattani et A. Perathoner, sub die 16 Iunii 1910, respondendum censuerunt: *Negative.*

VII. VENETIARUM. - *Separationis quoad thorum et quoad cohabitationem.*

Proposito dubio: *An constet de nullitate sententiae Curiae Metropolitanae Venetiarum, diei 15 Iulii 1909, ita ut concedenda sit separatio quoad thorum et quoad mensam, in casu?;* RR. PP. Auditores de turno, scilicet Rmus M. Lega, Decanus, *Ponens*, I. Mori et F. Cattani, sub die 5 Iulii 1910, respondendum censuerunt: *Non constare de nullitate sententiae, sed a decisis ab eadem sententia recedendum esse, ita ut, attentis circumstantiis in casu concurrentibus, eisdemque perdurantibus, fiat locus separationi quoad thorum et mensam.*

VIII. ORTONEN. - *Nullitatis matrimonii.*

Proposito dubio: *An constet de matrimonii nullitate in casu?;* RR. PP. Auditores de turno, scilicet I. Prior, *Ponens*, A. Sincero et I. Mori, sub die 15 Iulii 1910, respondendum censuerunt: *Negative.*

IX. ROMANA. - *Nullitatis matrimonii.*

Proposito dubio: *An constet de matrimonii nullitate in casu?*; RR. PP. Auditores de turno, scilicet I. Mori, *Ponens*, F. Cattani et A. Perathoner, sub die 30 Novembris 1910, respondendum censuerunt: *Negative.*

X. CONSTANTINIEN. - *Diffamationis.*

Proposito dubio: *An constet de diffamatione, ita ut sit locus refectioni damnorum in casu?;* RR. PP. Auditores de turno, scilicet Rmus M. Lega, Decanus, *Ponens*, I. Mori et F. Cattani, sub die 12 Decembris 1910, respondendum censuerunt: *Negative.*

Romae, ex Cancellaria S. R. Rotae, die 4 Ianuarii, 1911.

Sac. Tancredes Tani, *Notarius.*

II.

Citatio Edictalis

MASSILIEN.

NULLITATIS MATRIMONII PLANCHAT-RAULIER.

Cum ignoretur domicilium Dñi Aemilii Raulier, eumdem per praesens edictum citamus ad comparendum sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum in sede Tribunalis S. R. Rotae die 10 Februarii 1911, hora undecima ad videndum subscribi dubium infrascriptum, nec non destinari diem, in qua habebitur Turnus Rotalis pro tractatione causae: Dubium « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Ordinarii locorum et fideles quicumque notitiam habentes de domicilio, aut commorationis loco Dñi dicti Aemilii, curare debent, si et quatenus fieri possit, ut de hac edictali citatione moneatur.

Romae, 12 Ianuarii 1911.

Guilelmus Sebastianelli, *Ponens.*

Sac. Tancredes Tani,
Notarius S. R. Rotae.

L. ✠ S.

(Traduction).

TRIBUNAL DE LA SACRÉE ROTE ROMAINE.

Citation par Édit.

MARSEILLE. - Nullité de Mariage (Planchat-Raulier).

Étant inconnu le domicile de M. Emille Raulier, par le présent édit, Nous citons le même M. E. Raulier à comparaitre par propre personne ou par un procureur légitimement constitué au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine, le 10 Février 1911 à 11 heures du matin; pour voir souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Doute: « *Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas présent?* »

Les Ordinaires des lieux et les fidèles ayant connaissance du domicile ou du lieu de la demeure actuelle de le dite M. Emille, doivent, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

Rome, le 12 Janvier 1911.

Guillaume Sebastianelli, *Ponent.*

Sac. Tancredes Tani,
Notaire de la S. R. Rote.

L. ✠ S.

COMMISSIO DE RE BIBLICA

RATIO PERICLITANDAE DOCTRINAE
CANDIDATORUM AD ACADEMICOS GRADUS IN SACRA SCRIPTURA.

Cuicumque ad academicos in Sacra Scriptura gradus, secundum ea quae Apostolicis Litteris Scripturae Sanctae constituta sunt, licet certumque est contendere, disciplinarum capita definiuntur, in quibus apud Commissionem Biblicam legitima doctrinae suae experimenta dabit.

I.

AD PROLYTATUM.

In experimento quod scripto fit:

A) *Exegesis* (i. e. expositio doctrinalis, critica philologica) *quattuor Evangeliorum et Actuum Apostolorum.* Pericope ex his, a iudicibus eligenda, de qua verbis quoque periculum fiet.

B) *Dissertatio de historia biblica* iuxta materiam sub n. III assignatam.

C) *Dissertatio de introductione generali* iuxta materiam infra positam sub n. V, vel *de Introductione speciali* in sequentes libros: Pentateuchi, Iob, Psalmorum, Isaiae, Ieremiae, Ezechielis, Danielis, Ecclesiastici, Sapientiae et totius Novi Testamenti.

In experimento verbali:

I. *Graece quattuor Evangelia, Actus Apostolorum, Epistola ad Romanos et secunda Epistola ad Corinthios.*

II. *Hebraice quattuor libri Regum.*

III. *Quaestiones selectae ex tota historia Hebraeorum et ex historia evangelica et apostolica.*

1.° Historia Abrahae; eius relationes cum *Babylonia* (Amraphel - Hammurabi?) et cum *Aegypto; Chanaan* tempore Abrahae.

2.° Commoratio Hebraeorum in Aegypto; Moyses.

3.° Exodus; Hebraeorum vicissitudines in deserto.

4.° Historia Iudicum.

5.° Institutio regni Israelitici.

6.° Aevum splendoris regni Israelitici; David et Salomon.

7.° Schisma decem tribuum. - Bellica incursio Sesac in Palaestinam. - Regna Iosaphat, Athaliae, Oziae, Achaz, Ezechiae, Manasses, Iosiae. - Hierusalem capta a Nabuchodonosor.

8.° Dynastia Amri eiusque inimici (Mesa, etc.). - Iehu, Manahem, Phacee. - Ultimi dies Samariae.

9.° Reditus ab exilio. - Exordium diasporae (documenta Elephantinae).

10.° Iudaeorum historia tempore Machabaeorum.

11.° Iudaea sub dominatione romana. - Herodum dynastia.

12.° Historia evangelica et apostolica.

IV. *Introductio specialis in singulos libros utriusque Testamenti* (i. e. authenticitas, aetas, argumentum).

V. *Introductionis generalis quaestiones selectae,* nimirum:

1.° De Bibliorum Sacrorum inspiratione.

2.° De sensu litterali et de sensu typico.

3.° De legibus Hermeneuticae.

4.° De praecipuis documentis Ecclesiae ad Rem Biblicam spectantibus.

5.° De antiquis Hebraeorum Synagogis.

6.° De variis Iudaeorum sectis circa tempora Christi.

7.° De gentibus Palaestinam tempore Christi incolentibus.

8.° Geographia physica Palaestinae.

9.° De praecipuis differentiis divisionis Palaestinae tempore Regum et tempore Christi.

10.° Topographia Hierusalem, imprimis tempore Christi.

11.° De kalendario et praecipuis ritibus sacris Hebraeorum.

12.° De ponderibus, mensuris et nummis in Sacra Scriptura memoratis.

II.

AD LAUREAM.

SCRIPTO:

Amplior quaedam dissertatio circa thesim aliquam graviorem ab ipso candidato de Commissionis assensu eligendam.

CORAM:

I. *Dissertationis a Censoribus impugnandae defensio.*

II. *Specimen praelectionis exegeticae a candidato dandum de argumento una ante hora ipsi designato.*

III. *Exegesis unius ex sequentibus Novi Testamenti partibus a candidato deligendae atque pro arbitrio iudicum exponendae:*

1.° Epistolae ad Romanos.

2.° Epistolarum I et II ad Corinthios.

3.° Epistolarum ad Thessalonicenses I et II et ad Galatas.

4.° Epistolarum captivitatis et pastoralium.

5.° Epistolae ad Hebraeos.

6.° Epistolarum Catholicarum.

7.° Apocalypsis.

IV. *Exegesis ut supra alicuius ex infrascriptis Veteris Testamenti partibus:*

1.° Genesis.

2.° Exodi, Levitici et Numerorum.

3.° Deuteronomii.

4.° Iosue.

5.° Iudicum et Ruth.

6.° Librorum Paralipomenon, Esdrae et Nehemiae.

7.° Iob.

8.° Psalmorum.

9.° Proverbiorum.

10.° Ecclesiastae et Sapientiae.

11.° Cantici Canticorum et Ecclesiastici.

12.° Esther, Tobiae et Iudith.

13.° Isaiae.

14.° Ieremiae cum Lamentationibus et Baruch.

15.° Ezechielis.

16.° Danielis cum libris Machabaeorum.

17.° Prophetarum minorum.

V. *Introductionis generalis quaestiones selectae.*

1.° De historia exegeseos christianae usque ad finem saec. V; imprimis de Scholis exegeticis Alexandrina et Antiochena necnon de operibus exegeticis S. Hieronymi.

2.° De historia canonis librorum utriusque Testamenti.

3.° De origine et auctoritate textus Massoretici.

4.° De versione Septuagintavirali et de aliis versionibus Vulgata antiquioribus in crisi textuum adhibendis.

5.° Vulgatae historia usque ad initium saec. VII. - Eiusdem authenticitas a Concilio Tridentino declarata, et posteriores emendationes.

6.° Notitia praecipuorum documentorum, effossionum et inventionum Sacras Litteras illustrantium.

VI. *Peritia praeterea probanda erit in aliqua ex linguis praeter*

Hebraicam et Chaldaicam orientalibus, quarum usus in disciplinis biblicis maior est.

Hanc periclitandae doctrinae rationem, in magis enucleatam formam a Pontificia Commissione Biblica redactam, SSmus D. N. Pius PP. X die 12 Ianuarii 1911 adprobare dignatus est.

Fulcranus Vigouroux, P. S. S.
Laurentius Janssens, O. S. B.,
Consultores ab Actis.

Epistolae mittantur ad Revmum D. F. Vigouroux (Romam, Quattro Fontane 113), aut ad Revmum P. Abb. Laurentium Janssens O. S. B. (Romam, Collegio S. Anselmo. Monte Aventino), Commissionis Biblicae Consultores ab actis.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

CONGREGAZIONE ORDINARIA

Il giorno 20 del mese di Decembre 1910, nel Palazzo Apostolico Vaticano si tenne la Congregazione Ordinaria dei Sacri Riti, per discutere le seguenti materie:

I. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Venerabile Serva di Dio Caterina Volpicelli, Fondatrice dell'Istituto delle Ancelle del Sacro Cuore di Gesù.

II. Concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria e dell' Elogio da inserirsi nel Martirologio in onore del Beato Giuliano Cesarello, Sacerdote Professo dell'Ordine dei Frati Minori.

III. Revisione degli scritti del Servo di Dio Antonio Chevrier, Sacerdote, Istitutore della Società dei Sacerdoti *del Prado.*

CONGREGAZIONE ANTIPREPARATORIA

Il giorno 17 del corrente mese di Gennaio, presso l'Emo e Rmo Sig. Cardinale Vincenzo Vannutelli, Ponente della Causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Elisabetta Sanna, Terziaria professa dell'Ordine di S. Francesco, si terrà la Congregazione dei Sacri Riti Antipreparatoria per discutere il dubbio sulle virtù in grado eroico della medesima Venerabile.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE.

Sua Santità, con biglietto e con Breve della Segreteria di Stato, si è degnata di nominare:

Protonotario Apostolico ad instar participatium:

30 Dicembre 1910. — Mons. Luigi Humbrecht, Vicario Generale della diocesi di Besançon.

Prelati domestici di S. S.

7 Dicembre 1910. — Il Rev. Giacomo Stefanopoli, canonico della Metropolitana di Firenze.

9 Dicembre. — Il Rev. Gaetano Cini, canonico della metropolitana di Firenze.

10 Dicembre. — Il Rev. Marcello Grondona, Prevosto di S. M. Immacolata in Genova.

ONORIFICENZE.

Il Santo Padre, con biglietto e con breve della Segreteria di Stato, si è degnato di conferire le seguenti onorificenze:

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, con placca:

30 Dicembre 1910. — Al Sig. Paolo van de Kerchove, già tenente del corpo degli Zuavi Pontifici.

La Commenda dell' Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

5 Dicembre 1910. — Al Sig. Francesco Teodoro Everard, di Amsterdam.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano.

9 Dicembre 1910. — Al Sig. Alfredo Francoeur, già Zuavo Pontificio, di S. Hyacinthe nel Canadà.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

9 Dicembre 1910. — Al Sig. Temistocle Prof. Montenovesi, di Roma.

I Brevi Apostolici in data 29 luglio 1892, 7 maggio 1896 e 26 gennaio 1909, coi quali furono concessi al Signor Patrizio Valentino Emanuele Mac Swiney il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, il titolo ereditario di Marchese e la Commenda dell'Ordine Piano, sono stati annullati.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

La Santità di nostro Signore, con biglietto di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, si è degnata di nominare:

Camerieri segreti soprannumerari:

13 Dicembre 1910. — Mons. Matteo Polonyo, della diocesi di Veglia.

19 Dicembre. — Mons. Stefano Cominazzini, della diocesi di Novara.

— Mons. Alfonso Servus, dell'archidiocesi di Vienna.

— Mons. Antonio Ioaquim da Fonseca, della diocesi di Campanha.

— Mons. Alfredo Lang. della diocesi di Csanád.

— Mons. Emerico Csepregi, della medesima diocesi.

— Mons. Felice Vallesi, dell'archidiocesi di Ancona.

Camerieri d' onore in abito paonazzo:

19 Dicembre 1910. — Mons. Emilio Cappellini, dell'archidiocesi di Firenze.

— Mons. Manoel Rébas d'Avila, della diocesi di Campinas.

Cappellano Segreto d'onore:

19 Dicembre 1910. — Mons. Pasquale De Magistris, della diocesi di Avellino.

NECROLOGIO

4 Gennaio 1911. — S. E. Rma il Sig. Cardinale Francesco Segna, Prefetto della S. C. dell' Indice.

15 Dicembre 1910. — Mons. Angelo Cattaneo, Vesc. tit. d'Ippo, Vicario Apostolico dell' Ho-nan meridionale (Cina).

24 Dicembre 1910. — Mons. Guglielmo István, Vescovo di Sabaria (Ungheria).

26 Dicembre 1910. — Mons. Francesco Nakic, Vescovo di Spalato e Macarasca in Dalmazia.

— Mons. Fortunato Vinelli, Vescovo di Chiavari.

15 Gennaio 1911. — Mons. Giovanni Giuseppe Antonio Eguiguren, Vescovo di Loja (Equatore).

S. CONGREGATIO S. OFFICII.

PAG.

I. Decretum de absolutione seu Benedictione Papali Tertiariis accipienda. - *15 decembris 1910* 22
II. Decretum de metallico numismate pro lubitu fidelium sacris scapularibus ex panno sufficiendo. - *16 decembris 1910* 22
III. Declarationes ad decretum idem. - *16 decembris 1910* 24

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS.

I. Declarationes circa iusiurandum a Motu-Proprio « Sacrorum Antistitum » praescriptum. - *17 decembris 1910* 25
II. Nominationes Episcoporum 25
III. Erectiones Dioecesum 26

S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS.

Mohilovien. - Praesumptae mortis coniugis. - *16 decembris 1910* 26

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS.

I. Decretum quoad Laicos Ordinum Religiosorum. - *1 ianuarii 1911* . 29
II. Decretum de Religiosis, servitio militari adscriptis. - *1 ianuarii 1911.* 37

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE.

I. Nominationes Episcoporum 40
II. Nominationes Praefectorum Apostolicorum 40

S. CONGREGATIO INDICIS.

Decretum quo quaedam prohibentur opera. - *2 ianuarii 1911* 41

S. CONGREGATIO RITUUM.

Novae Carthaginen. - Super Missa seu collecta in anniversario electionis seu promotionis Episcopi in dioecesi ad Archiepiscopatum evecta. - *2 decembris 1910* 42

SACRA ROMANA ROTA.

I. Plures sub secreto editae sententiae definitivae transacto anno 1910 (*Pars dispositiva*) *4 januarii 1911.* 44
II. *Massilien.* - Nullitatis matrimonii. - *Citatio edictalis* 46

COMMISSIO DE RE BIBLICA.

Ratio periclitandae doctrinae candidatorum ad academicos gradus in Sacra Scriptura 47

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Riti. *Congregazione ordinaria. Congregazione antipreparatoria* 50
II. Segreteria di Stato. *Nomine, onorificenze* 51
III. Maggiordomato di Sua Santità. *Nomine.* 52
IV. Necrologio . . . . . »